

T.C. SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI

DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI

2014 YILI

SAYIŞTAY DENETİM RAPORU

Ağustos 2015

İÇERİK

DIŞIŞLERİ BAKANLIĞI 2014 YILI DÜZENLİLİK DENETİM RAPORU	1
DIŞIŞLERİ BAKANLIĞI ANKARA DEVLET KONUKEVLERİ DÖNER SERMAYE İŞLETMESİ 2014 YILI DÜZENLİLİK DENETİM RAPORU	37

DIŞIŞLERİ BAKANLIĞI

2014 YILI

DÜZENLİLİK DENETİM RAPORU

İÇİNDEKİLER

1.	KAMU İDARESİNİN MALİ YAPISI VE MALİ TABLOLARI HAKKINDA BİLGİ	1
2.	DENETLENEN KAMU İDARESİ YÖNETİMİNİN SORUMLULUĞU	3
3.	SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU.....	3
4.	DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI.....	3
5.	DENETİM GÖRÜŞÜ	5
6.	TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER	6

KISALTMALAR

Bakanlık	Dışışleri Bakanlığı
BE	Büyükelçilik
BK	Başkonsolosluk
SGK	Sosyal Güvenlik Kurumu

1. KAMU İDARESİNİN MALİ YAPISI VE MALİ TABLOLARI HAKKINDA BİLGİ

Mali Yapı

Dışişleri Bakanlığı 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanuna ekli I sayılı cetvelde yer alan genel bütçeli idarelerden olup, faaliyetlerini merkezi yönetim bütçe kanunlarıyla verilen ödeneklerle gerçekleştirmektedir. 2014 yılı bütçesiyle Dışişleri Bakanlığına 1.868.612.000-TL ödenek tahsis edilmiş olup, bu tutar Merkezi Yönetim Bütçesinin %4,3 üne tekabül etmektedir.

Bakanlıkça sunulan Bütçe Giderleri ve Ödenekler Tablosuna göre idarenin 2014 yılı bütçe gerçekleştirmeleri (TL) aşağıdaki tabloda sunulmuştur.

Başlangıç Ödenegi	Ek Ödenek	Toplam Ödenek	Bütçe Gideri	İptal Ödenek	Edilen	Devreden Ödenek
1.868.612.000	220.901.061	2.089.513.061	1.910.921.375	143.149.500		35.442.185

Muhasebe ve Raporlama Sistemi

Bakanlık mali işlemlerini 5018 sayılı Kanun ile belirlenmiş muhasebeleştirme ve raporlama kurallarına göre gerçekleştirmektedir.

5018 sayılı Kanununun 49 uncu maddesinin ilk iki fıkrasında;

“Muhasebe sistemi; karar, kontrol ve hesap verme süreçlerinin etkili çalışmasını sağlayacak ve malî raporların düzenlenmesi ile kesin hesabın çıkarılmasına temel olacak şekilde kurulur ve yürütülür.

Kamu hesapları, kamu idarelerinin gelir, gider ve varlıkları ile malî sonuç doğuran ve öz kaynağın artmasına veya azalmasına neden olan her türlü işlemlerle garantilerin ve yükümlülüklerin belirlenmiş bir düzen içinde hesaplara kaydedilerek, yönetim ve denetim yetkilileriyle kamuoyuna gerekli bilgilerin sağlanması amacıyla tutulur” denilmektedir.

Çerçeve hesap planı ile düzenlenecek mali raporların şekil, süre ve türleri Kanununun 49 ve 50 nci maddelerine dayanılarak düzenlenip Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği ile belirlenmiştir.

Bu düzenlemelere göre; muhasebe sistemi tahakkuk esaslıdır. Mali yıl esasına göre tutulmaktadır. Kamu İdaresinin bütün varlık ve yükümlülükleri, gelir ve giderleri ile garantileri gibi tüm mali işlemlerini kapsar.

Mali raporlamanın amacı; yöneticilere, kamuoyuna ve denetim yetkililerine bilgi sunmaktır.

Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin “Amaç” başlıklı 1 inci maddesinde; *“Bu yönetmeliğin amacı genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin, hesap ve kayıt düzeninde saydamlık, hesap verilebilirlik ve tekdüzenin sağlanması, işlemlerinin kayıt dışında kalmasının önlenmesi, faaliyetlerinin gerçek mahiyetlerine uygun olarak sağlıklı ve güvenilir bir biçimde muhasebeleştirilmesi; mali tablolarının zamanında, doğru, muhasebenin temel kavramları ve genel kabul görmüş muhasebe ilkeleri çerçevesinde, uluslararası standartlara uygun, yönetimin ve ilgili diğer kişilerin bilgi ihtiyaçlarını karşılayacak ve kesin hesabın çıkarılmasına temel olacak; karar, kontrol ve hesap verme süreçlerinin etkili çalışmasını sağlayacak şekilde hazırlanması ve yayımlanmasına ilişkin esas, usul, ilke ve standartların belirlenmesidir.”* hükmü yer almaktadır.

Bu amacın gerçekleştirilmesi için; işlemlerin kayıt dışında kalmasının önlenmesi ile birlikte muhasebenin temel kavramları ve genel kabul görmüş muhasebe ilkeleri çerçevesinde, uluslararası standartlara uygun olarak hazırlanan mali tabloların belirlenen sürelerde yönetim ve ilgililerin bilgisine sunulması gerekmektedir.

Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliğinin 117 inci maddesinde kapsama dahil kamu idarelerince düzenlenecek mali tablolar ile bu tabloların şekil ve türleri belirlenmiştir.

Yönetmeliğin 118-135 inci maddelerinde bu tabloların “her bir kamu idaresi” esasına göre düzenleneceği; 144 üncü maddesinde muhasebe birimlerinin ve kamu idarelerinin yöneticilerinin mali raporlar ve tabloların düzenli olarak hazırlanmasından sorumlu olduğu; 136 ncı maddesinde ise ihtiyaca göre aylık üç aylık ve yıllık olarak hazırlanarak, altı aylık ve yıllık dönemler itibarıyla ilgili olduğu dönemi izleyen üç ay içerisinde Resmi Gazetede yayınlanacağı belirtilmiştir.

Bakanlık muhasebe hizmetleri merkezde Merkez Saymanlık Müdürlüğü tarafından yürütülmektedir.

2. DENETLENEN KAMU İDARESİ YÖNETİMİNİN SORUMLULUĞU

Denetlenen kamu idaresinin yönetimi, tabi olduğu muhasebe standart ve ilkelerine uygun olarak mali rapor ve tabloların doğru ve güvenilir bilgi içerecek şekilde hazırlanarak kamuoyunun bilgisine ve denetim yetkililerine zamanında sunulmasından, bir bütün olarak sunulan bu mali tabloların kamu idaresinin faaliyet ve işlemlerinin sonucunu tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir olarak yansıtmasından ve ister hata isterse yolsuzluktan kaynaklansın bu mali rapor ve tabloların önemli hata veya yanlış beyanlar içermemesinden; kamu idaresinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğundan; mali yönetim ve iç kontrol sistemlerinin amacına uygun olarak oluşturulmasından, etkin olarak işletilmesinden ve izlenmesinden, mali tabloların dayanağını oluşturan bilgi ve belgelerin denetime hazır hale getirilmesinden ve sunulmasından sorumludur.

3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU

Sayıştay, denetimlerinin sonucunda hazırladığı raporlarla denetlenen kamu idarelerinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek, mali rapor ve tablolardan yararlanacak olanlara makul güvence vermek amacıyla mali raporların güvenilirliğine ve doğruluğuna ilişkin görüş bildirmek, kaynakların etkili ve ekonomik ve mevzuatına uygun kullanılmasının sağlanması amacıyla kurulup işletilmesi gereken mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmekle sorumludur.

4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI

Denetimlerin dayanağı; 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, genel kabul görmüş uluslararası denetim standartları, Sayıştay ikincil mevzuatı ve denetim rehberleridir.

Denetimin kapsamını, kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile gelir, gider ve mallarına ilişkin tüm mali faaliyet, karar ve işlemleri ve bunlara ilişkin kayıt, defter, bilgi, belge ve verileri (elektronik olanlar dâhil) ile mali yönetim ve iç kontrol sistemleri oluşturmaktadır.

Denetimler, mali saydamlığın ve hesap verilebilirliğin sağlanması amacıyla; kamu idaresinin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek ve mali rapor ve tablolarının kamu idaresinin tüm faaliyet ve işlemlerinin sonucunu doğru ve güvenilir olarak yansıttığına ilişkin makul güvence elde etmek ve mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek amacıyla tasarlanmıştır.

Dışişleri Bakanlığı mali işlemlerini, 5018 sayılı Kanunun 49 ve 50 nci maddelerine dayanılarak düzenlenip Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Genel Yönetim Muhasebe Yönetmeliği ile belirlenen esaslara uygun olarak raporlamak zorunda olup, tarafımızca yürütülecek denetimlerin mali tablolar dikkate alınarak gerçekleştirilmesi hedeflenmekle birlikte;

Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin, muhasebe ve raporlama sisteminin kurulması için, Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştaya Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esaslara 8/12/2013 tarih ve 28845 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan değişiklik ile eklenen geçici maddede, hesap dönemi sonunda verilecek defter, mali tablo ve belgelerden bütçe giderleri ve ödenekler tablosu ve taşınır kesin hesap cetveli ve taşınır hesabı icmal cetveli dışında, düzenlenmesi gereken diğer mali raporların Sayıştay'a gönderilmesi 2013, 2014 ve 2015 yıllarını kapsamak üzere üç yıl ötelenmiştir.

Bu nedenlerle Dışişleri Bakanlığına ilişkin denetimlerimiz, hazırlanması gereken temel mali raporların düzenlenememesi sebebiyle, bütçe giderleri ile taşınırlara ait işlemlerin mevzuata uygunluğuna dönük olarak gerçekleştirilmiştir.

Denetim çalışmalarında ayrıca; Bakanlığın merkez muhasebe hizmetlerinin yürütüldüğü muhasebe birimlerindeki cetvel ve belgeler ile bu birimlerdeki yevmiye kayıtları ve bunlara esas belgeler; harcama birimlerinde gerçekleşen mali iş, işlem ve kararlara ait belgeler tamlık, doğruluk, tutarlılık ve tabi olduğu mevzuatına uygunluk açısından incelenmiştir.

5. DENETİM GÖRÜŞÜ

“Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştaya Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esaslar”da 8 Aralık 2013 tarihinde yapılan değişiklikle eklenen Geçici 1 inci maddesi uyarınca, Kamu İdaresi tarafından 2014 yılına ilişkin olarak Sayıştaya sunulan bütçe giderleri ve ödenekler tablosu, taşınır kesin hesap cetveli ve taşınır hesabı icmal cetveli ile “Denetimin Dayanağı, Amacı, Yöntemi ve Kapsamı” bölümünde belirlenen çerçevede gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin, kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğuna ilişkin yapılan denetimi sonucunda tespit edilen hususlar ile mali yönetim ve iç kontrol sistemlerine ilişkin değerlendirmeler “Tespit ve Değerlendirmeler” bölümünde gösterilmiştir. Kamu zararı iddialarına ilişkin hususlara yargılamaya esas raporda yer verilecek olup TBMM’nin bilgisine sunulacak önemde başka bir husus bulunmamaktadır.

6. TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER

BULGU 1: İdarenin Yurtdışı Temsilciliklerinin Adına Açılmış Banka Hesaplarında Var Olan Çeşitli Ükelere Ait Yüksek Miktardaki Dövizin (Nakdin) Yönetilememesi

Yurtdışı temsilciliklerin hasılat hesaplarında oluşan yüksek miktardaki nakit fazlası ile yurtdışı temsilciliklerin kaynak ihtiyaçları yer ve zaman olarak eşleştirilememiştir. Dolayısıyla bazı misyon hesaplarında nakit fazlalığı oluşurken diğer misyonlar için sürekli merkezden kaynak aktarımına mecbur kalınmıştır.

Hazine işlemlerinin iki temel bileşeninden birisi olan ve genel olarak devletin gelir ve giderlerinin yer ve zaman açısından denkleştirilmesi faaliyetlerini içeren nakit yönetimi Hazine Müsteşarlığı (Hazine) tarafından yürütülmektedir. Hazine Müsteşarlığı genel olarak bu faaliyetlerini yayımladığı Kamu Haznedarlığı Genel Tebliği esas ve usulleri ile gerçekleştirmektedir. Fakat 11 Eylül 2013 tarihli ve 28762 sayılı Resmi Gazete’ de yayınlanan Kamu Haznedarlığı Genel Tebliği’nin İstisnalar ve Muafiyetler başlıklı 11 inci maddesinde yapılan düzenleme ile 2/(h) bendinde *“Buldukları ülkenin bankacılık sektörü veya kambiyo mevzuatından kaynaklanan sorunlar nedeniyle kurumların yurt dışı temsilciliklerince yurt içinde kendi nam ve hesaplarına açtırdıkları banka hesapları,”* hükmü ile 2 (ı) bendinde ise *“Kurumların yurtdışı temsilciliklerine ait olan ve yurtdışında yerleşik bankalar nezdinde açılan hesaplar”* hükmüne yer verilmiş ve dış temsilciliklerin belirtilen sebeplere bağlı olarak yurt içinde ve her halükarda yurt dışında açtıkları hesaplar istisna kapsamına alınmıştır. Kapsam dışına çıkarılan söz konusu hesaplara ilişkin ise nakit yönetiminin nasıl yapılacağına dair bir belirleme yapılmamıştır. Dolayısıyla yurtdışı temsilcilikler için ihtiyaç duyulan nakit yönetimi İdarenin uhdesine bırakılmıştır.

Bu noktada söz konusu hesapların Kamu Haznedarlığı Genel Tebliği istisnası olarak belirmesinde ilgili hesapların bir nakit yönetimine ihtiyacının bulunmamasından değil, bu hesaplara ilişkin nakit yönetimi ihtiyacının yurtiçindeki usul ve esaslar ile karşılanamayacağından kaynaklandığı değerlendirilmektedir. Zira, 2014 yılı kayıtlarına göre İdare merkezinden yurtdışı temsilciliklere 867.765.000 TL’nin gönderildiği, yurtdışı temsilciliklerin yapmış oldukları konsolosluk hizmetlerinden dolayı 478.158.000 TL kaynağın (bütçe geliri) olduğu ve bu sirkülasyon sonucunda 232.420.765 Türk Lirası değerindeki

muhtelif dövizlerin (konvertible olan ve olmayan) temsilcilik hasılatlarında bakiye kaldığı (nakit olarak beklediği) bir yapının aktif bir nakit yönetimine ihtiyaç duyduğu açıktır.

Bu noktada en dikkat çekici hususlardan bir tanesi, yılsonları itibariyle konsolosluk hasılat hesaplarında kalan bakiye tutarlarıdır. 2014 yılı Yönetim Dönemi Hesabına ekli tutanak ve cetvellerden ve muhasebe kayıtlarından edinilen bilgiye göre, 2014 yılı sonu itibariyle yurtdışı temsilciliklerin hasılat hesaplarında toplam 232.420.765 Türk Lirası değerinde muhtelif dövizler (konvertible olan ve olmayan) bulunmaktadır. Bu tutarın 16.834.626'sı Avro, 21.083.607'si Dolar ve geri kalanı ise farklı (konvertible olan ve olmayan) para birimlerine ait nakittir. Konvertible olmayan hasılat gelirlerine ilişkin yılsonu bakiyesi ise 109.670.638 Türk Lirası değerindeki muhtelif dövizlerdir.

Hasılat gelirlerinin temel olarak konvertible olan ve konvertible olmayan olarak ikiye ayrılmasındaki temel yaklaşım, T.C. Merkez Bankası mevzuatı ve uygulamalarıdır. Merkez Bankasının alım ve satıma konu ettiği ve her gün gösterge niteliğinde ilan ettiği 12 adet para birimi (ABD Dolar, İsveç Kronu, Japon Yeni vs) konvertible olarak kabul edilmektedir. Diğer para birimleri ise, konvertible olmayan olarak kabul edilmekte ve bu birimler üzerinden elde edilen konsolosluk hasılatları ise konvertible olmayan hasılatlar olarak işlem görmektedir. Bu noktada belirtmek gerekir ki; bir para biriminin ülkemizde konvertible olmaması, o para biriminin kendi ülkesinde başka para birimlerine (mesela dolara) dönüşebilmesine (konvertibilitesine) engel değildir. Katar Riyali ülkemizde konvertible değilken (yani elimizdeki TL'yi Merkez Bankası veya yetkilendirdiği piyasa oyuncuları vasıtasıyla Katar Riyaline çeviremezken) Katar Riyali kendi ülkesinde rahatlıkla başka para birimlerine (dolar, avro, yen vs.) dönüştürülebilmektedir. Bu itibarla, konvertibilite esas itibariyle yerellik arz eden bir özelliktir.

Yapılan incelemelerde konvertible olmayan hasılat gelirlerinin, yıllar itibariyle gerek misyon bazında ve gerekse kümülatif olarak artış gösterdiği ve atıl kaldığı tespit edilmiştir. Son dört yılda oluşan konvertible olmayan hasılatların Türk Lirası karşılıkları şöyledir;

2011 yılı: 92.967.000 TL

2012 yılı: 76.098.000 TL

2013 yılı: 89.033.027 TL

2014 yılı: 109.670.638 TL

Konvertible olmayan hasılat gelirlerinin atıl kalmasını önlemesi beklenen konuya ilişkin 5217 sayılı Özel Gelir ve Özel Ödeneklerin Düzenlenmesi Hakkındaki Kanun ise ilgili taraflar (Dışişleri ve Maliye Bakanlığı) tarafından etkin kullanılamamakta ve duruma ilişkin olumsuzluk devam etmektedir. Zira, mezkur Kanununun 25 inci maddesinde;

“Konvertibl olmayan konsolosluk gelirlerinden transferi mümkün olmayan ve bir önceki yılsonu itibarıyla kullanılmayan miktarları, Dışişleri Bakanlığı bütçesinde açılacak özel bir tertibe, bu Bakanlığın ihtiyaç duyduğu mal ve hizmet alımlarında kullanılmak üzere, yılı bütçesine gelir ve ödenek kaydetmeye ve yılı içinde kullanılmayan miktarı ertesi yıla devren ödenek kaydetmeye, yapılacak harcamaların usul ve esaslarını Dışişleri Bakanı ile müştereken tespit etmeye Maliye Bakanı yetkilidir.” hükmü yer almaktadır.

Bu hüküm gereği idarenin konvertible olmayan hasılat gelirlerine ilişkin önceliği, ilgili hasılatın yerel tüm ihtiyaçlarda (memur aylıları hariç tüm giderlerde) kullanılmasını sağlamak ve buna rağmen hasılatın arttığı durumlarda ise, kalan bakiyenin yurtiçine transferini sağlamaktır. Bu anlamda idarenin yurtdışı temsilciliklerinde gider ve gelirlere ilişkin yer ve zaman denkleştirmesi yapması gerekmektedir. Fakat uygulamada gerek bu konuya ait etkin çalışan bir izleme sisteminin olmayışı ve gerekse birimler arası koordinasyonsuzluk nedeniyle nakit yönetiminde yetersiz kalmıldığı görülmüştür.

Yapılan incelemelerde;

- İlgili konvertible olmayan hasılat hesaplarında oldukça yüksek bakiye olmasına rağmen sözleşmeli personel ücretlerinin merkezden gönderilmek suretiyle ödendiği (Taipen BK, Seul BE, Doha BE, Varşova BE gibi)
- İlgili konvertible olmayan hasılat hesaplarında oldukça yüksek bakiye olmasına rağmen ve sözleşmeli personel ücretleri o bölgede yerel para biriminden ödendiği halde, ilgili tutarın merkezden dolar ve/veya avro gönderilmek suretiyle karşılandığı (Trablus BE, Y.Delhi BE, Pekin BE gibi)
- İlgili konvertible hasılat hesabında oldukça yüksek bakiye olmasına rağmen atıl kalan konvertible hasılatın yurtiçine transfer edilmediği (Cidde BK'nın hesabında 16.296.506 SR bulunduğu (10.122.737 Türk Lirası Değerinde))

- İlgili konvertible olmayan hasılat hesaplarında oldukça yüksek bakiye olmasına ve ilgili ülkede yerel paranın dolar veya avroya dönüştürülmesinin ve transfer edilmesinin yasal ve kolay olmasına rağmen ilgili tutarların mahallinde atıl bırakıldığı, örnekler;

Abu Dabi BE: 1.633.370 TL değerinde Dirhem ve Dolar

Dubai BK: 11.400.661 TL değerinde Dirhem ve Dolar

Abuja BE: 8.586.031 TL değerinde Naira ve Dolar

Bangkok BE: 3.882.424 TL değerinde Baht

Bükreş BE: 2.203.293 TL değerinde Ley, Dolar ve Avro

Doha BE: 2.552.227 TL değerinde Riyal ve Avro

Filibe BK: 5.357.318 TL değerinde Leva ve Dolar

Mumbai BK: 3.603.525 TL değerinde Rupı

Tipen BK: 2.043.551 TL değerinde Tayvan Doları ve Avro

- İlgili ülkede kambiyo rejiminden kaynaklanan sıkıntılardan dolayı konvertible olmayan hasılat hesaplarında oldukça yüksek bakiye oluşmasına rağmen, söz konusu hasılatın kullanılması veya transfer edilmesi hususlarında alternatif yaklaşımların araştırıp uygulanmadığı, örnekler;

Çin Misyonlarında Toplam: 27.695.000 TL değerinde Yuan

Cezayir BE: 4.823.630 TL değerinde Dinar

Mısır Misyonlarında Toplam: 25.235.000 TL değerinde Mısır

Lirası

tespit edilmiştir. Bu tespitler sağlanması gerekli nakit yönetimini bozan ve kontrolünü daha da güçleştiren hususlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Zira bu tür uygulamalar merkez teşkilattan yurtdışına gereksiz bir döviz çıkışına neden olurken, yurtdışı hasılat hesaplarında oluşan döviz değerlerinden etkin bir şekilde faydalanılamamasına neden olmaktadır. Ayrıca konuya ilişkin incelemeler sırasında İdare nezdinde nakit yönetimine ilişkin hangi birim veya birimlerin yetkili ve sorumlu oldukları konusunda da bir netliğin olmadığı görülmüştür.

Bu itibarla İdarenin yurtdışındaki nakit yönetimini teminen, gelir, gider ve muhasebe işlemlerinde kullanılan bilişim sistemlerinin eşgüdümünü sağlamaya, idarenin konuya ilişkin birimleri arasında koordinasyonu artırmaya ve bu işe ilişkin görev ve sorumlulukları belirlemeğe yönelik çalışmalar yapması gerektiği değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi cevabında: Esasen konsolosluk gelirlerinin yönetiminin Maliye Bakanlığının uhdesinde olmakla birlikte yurtdışı temsilciliklerin elde ettikleri konsolosluk hasılatı gelirlerinin Maliye Bakanlığının yetkili birimleri ile birlikte bilistişare yönetildiği,

Konvertible olmayan para kullanan temsilciliklerde konsolosluk hasılatlarında bulunan paraların tüm dünya ülkelerinde geçerli olan Avro veya ABD Doları para birimine çevrilerek Türkiye'ye veya başka ülkelerde bulunan temsilciliklerin konsolosluk hasılatı banka hesaplarına transferinin ancak bulunulan ülkenin para rejiminin buna izin vermesi halinde mümkün olabildiği,

Özellikle az gelişmiş ülkelerde bulunan birçok temsilciliğin yerel paralarının konvertible dövize çevrilerek ülke dışına transferinin ilgili ülke yasal mevzuatları gereği mümkün bulunmadığı,

Yine, çok yüksek meblağlarda konsolosluk hasılatı bulunmasına rağmen, bazı temsilciliklerin bulunduğu ülkelerde her seferinde yetkili makamlardan izin alınması koşuluyla sadece belli bir tutardaki (çok cüzi) paranın dış ülkelere transfer edilmesine izin verildiği ifade edilmiştir.

Yine konuya ilişkin İdarece çalışma yapılmış temsilciliklerden (Cezayir BE, Sana BE, Abuja BE, Trablus BK, Bingazi BK, Şam BE, Tunus BE ve Halep BK) bilgiler sunulmuştur.

Sonuç olarak: Konuya ilişkin kamu idaresi cevabının ilgili bulgu ve öneriyi karşılamadığı değerlendirilmektedir.

Zira, bulguda yurtdışı temsilciliklerin hasılat hesaplarında oluşan yüksek miktardaki nakit fazlası ile yurtdışı temsilciliklerin kaynak ihtiyaçları yer ve zaman olarak eşleştirilemediği, dolayısıyla, bazı misyon hesaplarında nakit fazlalığı oluşurken, diğer misyonlar için sürekli merkezden kaynak aktarımına mecbur kalındığının ifade edildiği, diğer bir ifade ile idarenin nakit yönetimi konusunda gerekli özenin gösterilmediğinin ifade edildiği görülecektir. Bununla birlikte, bulguda söz konusu iddiayı ortaya koyacak uygulamalar maddeler halinde sayılmış ve idarenin somut uygulamaları örnek gösterilerek iddia desteklenmiştir.

Kamu idaresi cevabında ise; bulguda yer alan hususların yalnızca küçük bir kısmına (Cezayir BE, Abuja BE ve Trablus BE) ve onlardan ise sadece bir tanesine (Abuja BE) kabul

edilebilir bir izah getirildiği görülmüştür. Bunun dışında kalan ve esasen bulgunun genelini oluşturan, kamu idaresi cevabında zikredilen çekincelerin yer almadığı idare uygulamaları ve örneklerine ilişkin ise bir açıklamanın yer almadığı görülmüştür. Dolayısıyla, bulguda yer alan iddianın sabit olduğu değerlendirilmektedir.

Bu itibarla, İdarenin yurtdışındaki nakit yönetimini teminen, gelir, gider ve muhasebe işlemlerinde kullanılan bilişim sistemlerinin eşgüdümünü sağlamaya, idarenin konuya ilişkin birimleri arasında koordinasyonu artırmaya ve bu işe ilişkin görev ve sorumlulukları belirlemeğe yönelik çalışmalar yapması gerektiği değerlendirilmektedir.

BULGU 2: Santral Görevlisi Hizmeti Alımı İhalelerinde, İdarece Benzer İş Tanımının Kapsamının Dar Tutulması Nedeniyle, Gerekli ve Yeterli Katılım ve Rekabet Ortamının Sağlanamaması

2012-2014 arası üç yıldır yapılan yıllık Bakanlık Santral Görevlisi Hizmeti Alımı İhalelerinde, yeterlik kriteri olarak öngörülen iş deneyimine ilişkin yapılan belirlemede, benzer iş olarak, yine sadece santral hizmetinin iş deneyimi olarak istenmesi nedeniyle, söz konusu ihalelerde yeterli katılımın olmadığı ve bunun sonucu olarak gerekli rekabet ortamının da sağlanamadığı tespit edilmiştir.

Söz konusu santral görevlisi hizmeti alımı ihalesinin konusu, 6 adet santral görevlisinin Dışişleri santralinde gelen çağrılara cevap vermesi hizmetinin gördürülmesidir. İşin Teknik ve İdari Şartnamesi ve Yaklaşık Maliyet Hesap Cetveline göre, söz konusu işin maliyeti, sadece personele ödenecek ücret ve yemek, yol, giysi gibi personel maliyetlerinden oluşmaktadır. Dolayısıyla, söz konusu iş personele dayalı hizmet alımıdır.

Yapılan incelemede, 2012 yılında yapılan ihalede yeterlik belgesi istenmediği, 2013 ve 2014 yılında yapılan ihalelerde ise, yeterlik belgesi olarak iş deneyimi istendiği ve istenen iş deneyiminin de kapsamın dar tutulması nedeniyle söz konusu ihalelerde yeterli katılımın olmadığı, bunun sonucu olarak gerekli rekabetin de sağlanamadığı görülmüştür.

2013 ve 2014 yılında yapılan her iki ihaleye de tek istekli katılmış ve sonuç olarak katılan istekli her iki ihalede de yaklaşık maliyetin üstünde teklif vermek suretiyle ihaleleri almıştır.

Anılan ihalelere ilişkin yapılan tespitler aşağıda yer almaktadır;

Birinci ihale (2012); 4734 sayılı Kanununun 21/f maddesine göre pazarlık usulü ile yapılmış, herhangi bir yeterlik belgesi istenmemiş, üç istekli davet edilmiş, iki istekli katılmıştır. Yaklaşık maliyeti, 105.660,00 TL olan ihale, 95.007,00 TL ihale bedeliyle indirimli olarak sözleşmeye bağlanmıştır.

İkinci ihale (2013); 4734 sayılı Kanuna göre açık ihale usulü ile ilanlı olarak yapılmış, yeterlik belgeleri istenmiş, 2 istekli doküman satın almış ve 1 istekli teklif vermiştir. Yaklaşık maliyeti, 206.960,00 TL olan ihale, 224.299,00 TL ihale bedeli ile yaklaşık maliyetin % 8,3 üstünde bir bedelle sonuçlandırılmıştır.

Üçüncü ihale (2014); 4734 sayılı Kanuna göre açık ihale usulü ile ilanlı olarak yapılmış, yeterlik belgeleri istenmiş, 4 istekli doküman satın almış, ancak, 1 istekli teklif vermiştir. Yaklaşık maliyeti, 247.415,37 TL olan ihale, 269.827,68 TL ihale bedeli ile yaklaşık maliyetin % 9 üstünde bir bedelle sonuçlandırılmıştır.

Son iki ihalede ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi açısından yeterli katılım ve rekabetin oluşmadığı düşünülmektedir.

Söz konusu ihalelerde yeterli rekabetin oluşmama sebebinin idarece ihaleye giriş şartı olarak öngörülen iş deneyimi kriteri olduğu, iş deneyimi kriterinde benzer iş belirlemesinin sadece santral hizmeti şeklinde tanımlandığı, bu tür iş deneyimine sahip istekli sayısının yeterli olmadığı, bu nedenle santral hizmetine yakın veya benzer diğer iş deneyimi sahiplerinin de söz konusu ihaleye teklif verebilmelerini sağlayacak şekilde benzer iş tanımının genişletilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Konuya ilişkin olarak, 4734 sayılı Kanununun 10 uncu maddesinde;

İhaleye katılacak isteklilerden, ekonomik ve malî yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliklerinin belirlenmesine ilişkin olarak aşağıda belirtilen bilgi ve belgeler istenebilir denildikten sonra, 2 numaralı fıkrasında, istekli tarafından kamu veya özel sektöre bedel içeren bir sözleşme kapsamında taahhüt edilen ihale konusu iş veya benzer işlere ilişkin olarak; son beş yıl içinde kabul işlemleri tamamlanan mal ve hizmet alımlarına ilişkin deneyimi gösteren belgelerin istenebileceği ifade edilmiştir.

Anılan hüküm ve benzer Yönetmelik hükümleri uyarınca, söz konusu ihalede yeterli kriteri orak öngörülen iş deneyimini gösteren belgeler İdari şartnamenin 7.5.1 inci ve 7.6. ncı maddelerinde yapılan düzenlemeyle istenmiştir.

İşe ilişkin İdari Şartnamenin 7.5.1 nci maddesi; “İdari Şartname 7.5.1. ; isteklinin yurt içinde veya yurt dışında kamu veya özel sektörde bedel içeren tek bir sözleşme kapsamında taahhüt edilen ihale konusu iş veya benzer işlere ilişkin olarak; hizmet işlerine ilişkin deneyimini gösteren belgeleri sunması zorunludur. İstekliler tarafından teklif edilen bedelin %50 sinden az olmamak üzere, ihale konusu iş veya benzer işlere ait tek sözleşmeye ilişkin iş deneyimini gösteren belgelerin sunulması gerekir.” 7.6 ncı maddesi; “Benzer iş olarak kabul edilecek işler aşağıda belirtilmiştir: Kamu ve özel sektörde yapılan santral hizmeti işi” şeklindedir.

Yapılan düzenlemeyle, ihale konusu santral hizmeti alınması olan söz konusu işte, yine benzer iş belirlemesi yapılırken de kapsam genişletilmemiş, sadece santral hizmeti deneyimi bulunan isteklilerin ihaleye teklif vermesi öngörülmüştür.

Ancak, yapılan düzenlemenin mevcut hali ve sonuçları itibarıyla mevzuat hükümlerine uygun olmadığı düşünülmektedir.

Öncelikle, 4734 sayılı Kanunun “Temel İlkeler” başlıklı 5 nci maddesinde;

“İdarelerin, bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde; saydamlığı, rekabeti, eşit muameleyi, güvenilirliği, gizliliği, kamuoyu denetimini, ihtiyaçların uygun şartlarla ve zamanında karşılanmasını ve kaynakların verimli kullanılmasını sağlamakla sorumlu” olduğu, hükme bağlanmıştır.

Anılan hüküm uyarınca, bu Kanuna göre yapılacak ihalelerde rekabetin sağlanması ile ihtiyaçların uygun şartlarla karşılanması ve bunların sonucu olarak kaynakların verimli kullanılmasının sorumluluğu idarelerdedir. Bu sorumluluğun gereği olarak idareler yapacakları ihalelerin katılım şartlarında uygun rekabet ortamının sağlanmasına ilişkin düzenlemeler yapmakla mükelleftirler.

Nitekim Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinin “Yeterliğin belirlenmesinde uyulacak ilkeler” başlıklı 28 inci maddesinin birinci fıkrasında;

“*Ekonomik ve mali yeterlik ile mesleki ve teknik yeterliğin saptanması amacıyla öngörülecek değerlendirme kriterleri ve istenecek belgeler, rekabeti engelleyecek şekilde belirlenemez*” denilmek suretiyle, ihaleye katılma şartlarından olan ve idarece belirlenen yeterlik kriterlerinin ve istenecek belgelerin uygun rekabet şartlarını oluşturacak şekilde belirlenmesi gerektiği ifade edilmiş, rekabeti engelleyecek şekilde değerlendirme kriteri belirlenmesi ve belge istenmesi ise men edilmiştir.

Anılan düzenlemeler göz önüne alınarak söz konusu ihaleler incelendiğinde; 2013 ve 2014 yıllarında yapılan ihalelerde sadece bir isteklinin teklif verdiği ve ihale bedellerinin yaklaşık maliyetin üzerinde olduğu sonucundan hareketle ihalelerde yeterli katılım ve rekabet ortamının sağlanmamış olduğu sonucuna varılmıştır.

Personele dayalı hizmet alımı ihalesi olarak yapılan benzer ihalelerde çok yoğun katılım ve rekabet ortamı olduğu biliniyor iken, söz konusu ihalelerde böyle bir sonucun oluşmasının nedeninin idarece yeterlik kriteri olarak öngörülen iş deneyimi kriteri kapsamının çok sınırlı olarak belirlenmesi olduğu düşünülmektedir. Diğer bir ifadeyle, santral görevlisi hizmeti alımı işi için sadece yine santral hizmeti yapmış olmaya dayalı bir iş deneyimi istenmesi, ihaleye katılımı sınırlamakta ve gerekli rekabet ortamının oluşmasını engellemektedir.

Diğer taraftan, santral hizmet alımı işinin idarelerce hizmet alımı suretiyle yüklenici firmalara ihale yöntemiyle yaptırılması ile bu tür hizmetlerin aynı yöntemle özel sektörde yapılması sık rastlanılan işler olmadığından, söz konusu işe ilişkin iş deneyimi kriterini yerine getirecek istekli sayısının da sınırlı olacağı değerlendirilmektedir. Dolayısıyla, ihaleye katılım ve rekabet sınırlı olmaktadır.

Bu mahsurun önlenmesi ve ihalede uygun rekabet ortamının oluşmasının sağlanması, yine idare tarafından yapılacak iş deneyimine ilişkin belirlemede, ihale konusu iş deneyimi yanında, “benzer iş” deneyimine sahip olan isteklilerin de ihaleye katılmasını sağlamaya yönelik düzenlemeler yapılmasıyla mümkündür.

4734 sayılı Kanunun yeterlik kriterlerinin düzenlendiği 10 ncu maddesinde, iş deneyimine ilişkin olarak “İstekli tarafından kamu veya özel sektöre bedel içeren bir sözleşme kapsamında taahhüt edilen ihale konusu iş veya benzer işlere ilişkin olarak; son beş yıl içinde kabul işlemleri tamamlanan mal ve hizmet alımlarına ilişkin deneyimi gösteren belgeler”

denilmek suretiyle, ihale konusu işlerin yanında, “benzer iş”lere ilişkin iş deneyiminin de iş deneyimini tevsik amacıyla idare tarafından istenebileceği ve idarece istenmesi durumunda istekliler tarafından sunulabileceği hüküm altına alınmıştır.

Ancak, söz konusu ihalelerde iş deneyimine ilişkin yapılan düzenlemelerde “Benzer iş”ler olarak yine ihale konusu iş tanımlanmış ve ihaleye girecek olan isteklilerin “Kamu ve özel sektörde santral hizmeti işi” yapmış olmaları iş deneyimi olarak istenmiştir. Bu düzenleme, sadece ihale konusu işi kapsadığından, ihale konusu işe benzer deneyimine sahip isteklilerin ihaleye katılmaları mümkün olamamaktadır.

İdarece yapılan ve katılımı sınırlayan iş deneyimine ilişkin düzenleme sonucunda söz konusu ihalelerde yeterli katılım ve rekabet ortamının sağlanamadığı ve ihalelerde rekabetin sağlanması ile ihtiyaçların uygun şartlarda karşılanması ve kaynakların verimli kullanılmasının sorumluluğunun da idarelerde olduğu göz önüne alındığında, söz konusu ihalelerde yeterli katılım ve rekabet ortamının oluşmasına imkan tanıyacak şekilde, “benzer iş” tanımının kapsamının genişletilmesi ve bu suretle, ihale konusu iş deneyimine sahip istekliler yanında, “benzer iş” deneyimine sahip isteklilerin de ihaleye teklif vermelerinin sağlanması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Kamu idaresi cevabında: İdarenin santral telefonlarının yurtiçi ve yurtdışından aranmasında büyük artış yaşandığı 2012 yılında acil olarak 4734 sayılı Kanunun 21/f maddesine göre pazarlık usulüyle Santral Görevlisi Hizmeti Alımı ihalesine çıkıldığı, akabinde bu hizmetin profesyonel bir firma tarafından yürütülmeye başlandığı, anılan ihalenin yaklaşık maliyetinin o dönemdeki yeterlik belgesini zorunlu kılan limitin altında kalmasından dolayı, bahse konu ihale için yeterlik belgesi şartı aranmadığı,

2013 ve 2014 yıllarında da anılan hizmetin 4734 sayılı Kanuna göre açık ihale usulüyle ilanlı olarak ihale edildiği ve Kamu İhale Genel Tebliğinin 16.3.2. maddesi hükmü uygulanarak ihalelerin sonuçlandırıldığı,

Bakanlık santralinin özellikle yurtdışından ve ülkemizdeki yabancılar tarafından da aranıyor olması gibi nedenler ile özellik arzettiği, bu itibarla santral hizmetinin diğer personele dayalı hizmet alımlarından farklı olarak değerlendirildiği,

Bu kapsamda “İş deneyimi” kriterinin önemli bir husus olarak ön plana çıktığı ve ihaleye katılacak firmalardan, santral hizmeti çerçevesinde son beş yıl içinde almış oldukları

“İş deneyimi” belgelerini sunmalarının talep edildiği, bu adımla ihaleye yeterli ölçüde iş deneyimine sahip firmaların katılmasının sağlanmaya çalışıldığı,

Bununla birlikte, santral hizmeti alımı için önümüzdeki dönemde gerçekleştirilecek ihalelerde, hizmetin kalitesinden taviz verilmeksizin katılım ve rekabet ortamının artırılabilmesi amacıyla yeni düzenlemelerin hayata geçirilmesi için çalışma başlatıldığı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konuya ilişkin kamu idaresi cevabının ilgili bulgu ve öneriyi karşılamadığı değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi cevabında öne sürülen işin niteliğine ilişki hususların, “İş deneyimi” kriterini daraltıcı ve dolayısıyla rekabeti azaltıcı şekilde yorumlanamayacağı değerlendirilmektedir.

Bu itibarla, İdarece yapılan ve katılımı sınırlayan iş deneyimine ilişkin düzenleme sonucunda söz konusu ihalelerde yeterli katılım ve rekabet ortamının sağlanamadığı ve ihalelerde rekabetin sağlanması ile ihtiyaçların uygun şartlarda karşılanması ve kaynakların verimli kullanılmasının sorumluluğunun da idarelerde olduğu göz önüne alındığında, söz konusu ihalelerde yeterli katılım ve rekabet ortamının oluşmasına imkan tanıyacak şekilde, “benzer iş” tanımının kapsamının genişletilmesi ve bu suretle, ihale konusu iş deneyimine sahip istekliler yanında, “benzer iş” deneyimine sahip isteklilerin de ihaleye teklif vermelerinin sağlanması gerektiği düşünülmektedir.

BULGU 3: Akaryakıt Alımı İhalesinde, Ekonomik Açıdan En Avantajlı Teklifin Belirlenmesi İçin İdarece Öngörülen Fiyat Dışı Unsurun, Malın Teslim Alma Biçimine ve İlgili Mevzuatına Uygun Olmaması

2014 yılı Akaryakıt Alımı İhalesinde, hizmet araçları için gerekli akaryakıt alımında (motorin ve benzin), alımın Taşıt Tanıma Sistemi vasıtasıyla yüklenicinin bağlı bulunduğu ana dağıtıcı firmanın sahip olduğu tüm bayilerin akaryakıt istasyonlarından yapıldığı, buna rağmen, idarece ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesinde yüklenicinin belirttiği en yakın akaryakıt istasyonunun idareye uzaklığının fiyat dışı unsur olarak belirlendiği ve teklif fiyatlarının değerlendirilmesinde söz konusu unsurun fiyat dışı unsur olarak kullanıldığı tespit edilmiştir.

İşe ilişkin İdari Şartnamenin “Ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi” başlıklı 35 nci maddesinde; 35.1- ihalede ekonomik açıdan en avantajlı teklifin, fiyatla birlikte fiyat dışı unsurlar da dikkate alınarak belirleneceği ve fiyat dışı unsurlarla bu unsurlara ilişkin düzenlemeler ve hesaplama yönteminin 35.2 nci maddesinde yer aldığı hüküm altına alınmıştır.

“Fiyat dışı unsurlar” başlıklı 35.2 nci maddesinde ise; isteklilerin kendilerine ait akaryakıt istasyonu ile Dışişleri Bakanlığı hizmet binası arası mesafeyi belirten belgeyi teklifleri dâhilinde sunmalarının zorunlu olduğu, Fiyat dışı unsurlarda Km. cinsinden akaryakıt istasyonunun idareye uzaklığının idarece belirlenen 0,0025 katsayısı ile çarpılarak teklif birim fiyatı etkileyecek katsayının bulunacağı ve uygun bedelin tespitinde bu katsayının kullanılacağı, Uygun bedel tespitinde; A: Teklif Değerlendirmesine Esas Birim Fiyatı, B: Teklif Edilen Birim Fiyatı, C: Akaryakıt İstasyonunun Km Cinsinden Uzaklığını, D: Mesafeden Dolayı Alınacak Akaryakıtın Maliyetini her bir Km için arttıran katsayıyı temsil ettiği, İdarece bu Katsayının 0,0025 olarak kabul edildiği, bu hesaplamanın her türlü akaryakıt için $A = B * ((C * D) + 1)$ formülü kullanılarak ve ayrı bir hesaplama yapılarak istekli tarafından kaşeli ve imzalı bir şekilde teklif zarfı içinde sunulmasının zorunlu olduğu, bu hesaplama bulunmayan tekliflerin değerlendirmeye alınmayacağı düzenlenmiştir.

Anılan düzenlemeler uyarınca, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi, sadece teklif edilen bedellerin en düşüğü esas alınarak yapılmayacak, teklif edilen bedelle birlikte fiyat dışında idarece belirlenen diğer unsur olan akaryakıt istasyonunun İdareye olan mesafesi de dikkate alınarak yapılan hesaplama sonucu ekonomik açıdan en avantajlı teklif belirlenecektir.

4734 sayılı Kanunun “İhalenin karara bağlanması ve onaylanması” başlıklı 40 nci maddesinin 1 nci ve 2 nci fıkralarında; 37 ve 38 inci maddelere göre yapılan değerlendirme sonucunda ihalenin, ekonomik açıdan en avantajlı teklifi veren isteklinin üzerinde bırakılacağı, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin, sadece fiyat esasına göre veya fiyat ile birlikte işletme ve bakım maliyeti, maliyet etkinliği, verimlilik, kalite ve teknik değer gibi fiyat dışındaki unsurlar da dikkate alınarak belirlenebileceği, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin fiyat dışındaki unsurlar da dikkate alınarak belirleneceği ihalelerde, ihale dokümanında bu unsurların parasal değerleri veya nispi ağırlıkları belirlenmesi gerektiği düzenlenmiştir.

Mal Alımları İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinin “Ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesi başlıklı 59 uncu maddesinde; ekonomik açıdan en avantajlı teklifin, sadece fiyat esasına göre veya fiyat ile birlikte fiyat dışındaki unsurlar da dikkate alınarak belirleneceği, aynı Yönetmeliğin “Fiyat dışı unsurlar ve bu unsurlara yönelik düzenleme” başlıklı 60 ıncı maddesinde; İhale konusu malın özelliği göz önünde bulundurularak işletme ve bakım maliyeti, maliyet etkinliği, verimlilik, kalite ve teknik değer gibi unsurların fiyat dışı unsur olarak belirlenebileceği, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin, fiyat ile birlikte fiyat dışı unsurların da dikkate alınarak belirleneceği ihalelerde; fiyat dışı unsurların parasal değerleri veya nispi ağırlıkları ile hesaplama yöntemi ve bu unsurlara ilişkin değerlendirmenin yapılabilmesi için sunulacak belge ve/veya numunenin idari şartnamede açıkça belirtileceği, hükme bağlanmıştır.

Benzer düzenlemeler Kamu İhale Genel Tebliğinde de yer almaktadır.

Anılan mevzuat düzenlemelerinden de anlaşılacağı üzere, fiyat dışındaki unsurlar da dikkate alınarak ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlendiği ihalelerde İdarece belirlenecek fiyat dışı unsur veya unsurların satın alınacak malın özelliğine uygun olarak belirlenecek işletme ve bakım maliyeti, maliyet etkinliği, verimlilik, kalite ve teknik değer v.b. gibi idarenin söz konusu malı tercih etmesi durumunda kendi faydasına ve yararına olacak unsurlar olması gerekmektedir.

İdarenin fayda veya yarar sağlayamayacağı unsurların fiyat dışı unsur olarak belirlenmesinin bir anlamı bulunmadığı gibi böyle bir unsurun fiyat dışı unsur olarak belirlenmesi aynı zamanda anılan mevzuat hükümlerine de aykırıdır.

Yapılan incelemede, akaryakıt alımlarında İstekliler tarafından gösterilecek İdareye en yakın akaryakıt istasyonunun Km. cinsinden mesafesinin teklif değerlendirmesinde fiyat dışı unsur olarak belirlendiği ve bu belirleme sonucunda İdareye daha yakın akaryakıt istasyonu olan ve ya gösteren isteklilerin daha avantajlı duruma geçtiği ve ekonomik açıdan en avantajlı teklifin bu surette belirlendiği görülmüştür.

Bu şekilde bir belirleme, hizmet araçlarının akaryakıt alımlarında yüklenici tarafından gösterilen akaryakıt istasyonu kullanması durumunda idarenin faydasına olacak bir düzenlemedir; ancak, hizmet araçlarının akaryakıtlarını söz konusu istasyondan almaması durumunda yapılan düzenlemenin İdareye sağlayacağı bir yarar veya fayda bulunmamaktadır,

dolayısıyla İdareye fayda sağlamadığından yakınlık unsurunun fiyat dışı unsur olarak belirlenmesi de mümkün değildir.

İdari ve Teknik Şartname uyarınca, İdare sözleşme konusu akaryakıtı Taşıt Tanıma Sistemi vasıtasıyla yüklenicinin bayisi olduğu ana dağıtıcı firmanın markası altında faaliyette bulunan tün bayilerden alabilmektedirler. Uygulamada da bu sistem vasıtasıyla akaryakıt alımının muhtelif bayilerden yapıldığı, fiyat dışı unsur olarak gösterilen yakın bayiden yapılan alımların çok az seviyede olduğu tespit edilmiştir.

Dolayısıyla, fiyat dışı unsur olarak kullanılan ve yükleniciye fiyat avantajı sağlaması muhtemel düzenleme, idareye herhangi bir fayda veya yarar sağlamamaktadır.

Bu itibarla, İdareye herhangi bir faydası bulunmayan bir unsurun fiyat dışı unsur olarak belirlenmesi açıklanan mevzuat hükmüne uygun olmadığından, İdarece akaryakıt alımlarının Taşıt Tanıma Sistemi vasıtasıyla yapıldığı ve uygulamada akaryakıt alımlarının fiili olarak fiyat dışı unsur değerlendirmesine esas bayii dışında başka bayilerden de yapıldığı göz önüne alındığında söz konusu düzenlemeden vazgeçilmesi gerektiği ve akaryakıt alım uygulaması bu şekilde devam ettiği sürece akaryakıt istasyonunun İdareye olan mesafesinin fiyat dışı unsur olarak kullanılmasının mümkün olmadığı sonucuna varılmıştır.

Kamu idaresi cevabında: Bakanlığın 2014 Yılı Akaryakıt Alımı İhalesinde idari şartnamenin “Fiyat dışı unsurlar” başlıklı 35.2 nci maddesinde, ekonomik açıdan en avantajlı teklifin belirlenmesini teminen, isteklilerin kendilerine ait akaryakıt istasyonu ile Bakanlık hizmet binası arası mesafeyi (km cinsinden) 0,0025 katsayısıyla çarparak dolduracağı “Uygun Bedel Tespit Formunu” sunmalarının zorunlu tutulduğu,

Anılan belgenin İdareye ait taşıtların yakıt dolumu için daha uzun mesafelere gitmeleri sonucunda oluşacak yakıt ve zaman kaybını önlemek amacıyla talep edildiğini, İdareye ait araçların Taşıt Tanıma Sistemi'nin getirdiği kolaylık neticesinde yüklenicinin bayisi olduğu ana dağıtıcı firmanın markası altında faaliyet gösteren tüm bayilerden akaryakıt alabildikleri, ancak, araçların bu imkandan görev vesilesiyle söz konusu bayilere yakın mesafede buldukları zamanlarda yararlandıkları, fakat yukarıda bahse konu nedenlerle uzak mesafede bulunan bir ana bayiden alınmak zorunda kalınan akaryakıtın fazla yakıt tüketimine ve zaman kaybından dolayı hizmetin aksamasına neden olacağı, ayrıca İdarenin envanterinde bulunan

taşıtların daha çabuk yıpranmasına da sebebiyet verebileceği dolayısıyla ana bayinin Bakanlığa yakın mesafede bulunması şartının arandığı,

Bakanlığın 2015 Yılı Akaryakıt Alımı İhalesinde söz konusu madde genişletilerek, “ihaleye katılacak olan firmaların akaryakıt istasyonlarının en az birinin Bakanlık merkez binasına azami 10 (on) km uzaklıkta olması” şartı getirildiği, bu adımla, yakıt israfının ve zaman kaybının yanı sıra araçların yıpranmasının da önüne geçilmek suretiyle İdare’ye yarar sağlanmaya çalışıldığı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konu ile ilgili bulgu ve önerilerimizde genel olarak Bakanlık ile mutabık olduğu değerlendirilmektedir.

Bu itibarla, İdareye herhangi bir faydası bulunmayan bir unsurun fiyat dışı unsur olarak belirlenmesi açıklanan ilgili mevzuat hükmüne uygun olmadığından, İdarece akaryakıt alımlarının Taşıt Tanıma Sistemi vasıtasıyla yapıldığı ve uygulamada akaryakıt alımlarının fiili olarak fiyat dışı unsur değerlendirmesine esas bayii dışında yoğunlukla başka bayilerden de yapıldığı göz önüne alındığında, söz konusu düzenlemeden vazgeçilmesi gerektiği ve akaryakıt alım uygulaması bu şekilde devam ettiği sürece akaryakıt istasyonunun İdareye olan mesafesinin fiyat dışı unsur olarak kullanılmasının uygun olmadığı düşünülmektedir.

BULGU 4: Bakanlık Arşiv Otomasyon Projesi İçin Gerekli Olan Dijital Depolama Ünitesi, Depolama-Yedekleme Ünitesi ve Ofis Mobilyası ile Bilişim Teknolojileri Dairesi Tarafından Alınan Polikarbonat Kimlik Yazıcısının, 4734 sayılı Kanunun 3/b Maddesine Göre İstisna Hükümleri Kapsamında Satın Alınması

Bakanlık, Diplomatik Arşiv Dairesi tarafından yürütülen Arşiv Otomasyon Projesi kapsamında ihtiyaç duyulan dijital depolama ünitesi, depolama-yedekleme ünitesi ve ofis mobilyaları ile Bilişim Teknolojileri Dairesi tarafından alınan polikarbonat kimlik yazıcısının, 4734 sayılı Kanunun 3/b maddesinde yer alan istisna hükümleri kapsamında satın alındığı tespit edilmiştir.

4734 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (b) bendinde;

Savunma, güvenlik veya istihbarat alanları ile ilişkili olduğuna veya gizlilik içinde yürütülmesi gerektiğine ilgili bakanlık tarafından karar verilen veya mevzuatı uyarınca sözleşmenin yürütülmesi sırasında özel güvenlik tedbirleri alınması gereken veya devlet

güvenliğine ilişkin temel menfaatlerin korunmasını gerektiren hallerle ilgili olan mal ve hizmet alımları ile yapım işlerinin, ceza ve ihalelerden yasaklama hükümleri hariç, bu Kanuna tâbi olmadığı,

Aynı Kanunun Geçici 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde, Bu Kanunun 3 üncü maddesinin (b) bendine ilişkin esas ve usullerin, ilgili kurumlar tarafından, ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınmak suretiyle Kanunun yürürlüğe gireceği tarihe kadar hazırlanarak, Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulacağı, düzenlemeleri yer almaktadır.

Söz konusu düzenlemeye göre, Dışişleri Bakanlığı tarafından 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3 üncü maddesinin (b) bendi kapsamında yapılacak ihalelere ilişkin Esaslar, 05.03.2014 tarih ve 28904 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğü girmiştir.

Anılan Esasların “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesi ile 4734 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin (b) bendi hükmü aynı içeriktedir. Anılan hükümlere göre;

- Güvenlik veya istihbarat alanları ile ilişkili olduğuna,

- Gizlilik içinde yürütülmesi gerektiğine,

-Mevzuatı uyarınca sözleşmenin yürütülmesi sırasında özel güvenlik tedbirleri alınması gerektiğine,

- Devlet güvenliğine ilişkin temel menfaatlerin korunması gerektiğine,

karar verilen hallere ilişkin mal ve hizmet alımı ile yapım işleri, söz konusu istisnalar kapsamında tedarik edilebilecektir.

Anılan hüküm çerçevesinde, Esaslar kapsamında Bakanlık tarafından yapılan alımlar incelendiğinde; Bakanlık Diplomatik Arşiv Dairesi tarafından yürütülen Arşiv Otomasyon Projesine dahil olarak alımı yapılan Arşiv Otomasyon Projesi Hizmet Alımı işinin kapsamında yazılım ve personel hizmeti alımı olduğu, bu itibarla, söz konusu işin güvenlik ve gizlilik unsurlarıyla ilişkilendirilmek suretiyle Esaslar kapsamında ihale edilmesinin mümkün olduğu düşünülmekle birlikte, yine aynı projeye dahil olarak alımı yapılan dijital depolama ünitesi, depolama-yedekleme ünitesi ve ofis mobilyaları alımları ile Bilişim teknolojileri Dairesi tarafından alınan polikarbonat kimlik yazıcısı mal alımlarının güvenlik ve gizlilik

unsurları ileri sürülerek Esaslar kapsamında ihale edilmesinin gerekçeleri tam olarak anlaşılamamıştır.

Söz konusu ürünler, Bakanlığın projesine münhasır özel olarak üretilen malzemeler olmadığı gibi, anılan ürünler piyasada hazır halde satılan ve her zaman tedarik edilmesi mümkün olan sistem donanım malzemeleridir. Bu itibarla, anılan donanım malzemelerinin güvenlik ve gizlilik unsurlarıyla bağı kurulamamıştır.

Diğer taraftan, güvenlik ve gizlilik gerekçesi ürüne ilişkin değil de yükleniciye ilişkin bir durum ise, satın alma işlemlerinde yüklenici açısından alınan güvenlik ve gizlilik önlemleri ile yüklenicinin güvenilirliğine ilişkin belirlemeler yapılması gerekmekte iken, anılan belgelerde bahsedilen hususa yönelik herhangi bir açıklama veya tespitin de bulunmadığı anlaşılmıştır.

Bu nedenle, dijital depolama ünitesi, depolama-yedekleme ünitesi, ofis mobilyaları ve polikarbonat kimlik yazıcısı gibi piyasada hazır halde satılan malların güvenlik ve gizlilik unsurları ileri sürülmek suretiyle 4734 sayılı Kanunun 3/b maddesi uyarınca çıkarılan Esaslar kapsamında ihale edilerek tedarik edilmesinin mümkün olmadığı düşünülmektedir.

Kamu idaresi cevabında: Polikarbonat Kimlik Yazıcısından bahisle;

İlgili ürünün yabancı misyon personeli kimlik kartlarının basılması amacıyla temin edildiği, söz konusu kimliklerin taklit edilemeyecek nitelikte olması gerektiği, kimlik bilgilerinin saklandığı ve kimliklerin basıldığı sistemin ise nüfuz edilemeyecek derecede güvenli olması gerektiği, aksi takdirde, siber saldırıların arttığı günümüzde kimlik bilgilerinin ele geçirilmesi veya söz konusu kimliklerin taklit edilmesiyle kötü amaçlar için kullanılması tehlikesi bulunduğu, belirtilen bu nedenlerden dolayı, projenin 4734 sayılı kanunun 3/b maddesi hükümlerine göre ihale edilerek hayata geçirilmesinin gerektiği ifade edilmiştir.

Dijital Depolama Ünitesi, Depolama-Yedekleme Ünitesi ve Ofis Mobilyalarından bahisle;

İdarenin 2014 Yılı Yatırım Programında yer alan “Dışişleri Bakanlığı Arşivinin Düzenlenmesi ve Sayısallaştırılması” işini kapsayan projenin, devletimizin dış politikası ve diplomatik ilişkilerine ilişkin ve büyük çoğunluğu kapalı haberleşme sistemlerinde üretilen gizlilik derecesini havi belgelerin elektronik ortama aktarılarak hızlı ve güvenli erişim

sağlanmasını hedeflediği, devlet güvenliğimiz, millî menfaatlerimiz ve diğer ülkelerle ikili ilişkilerimizle doğrudan ilgili şifreli ve kapalı haberleşmeye konu yazışmalar ile bilgi ve belgeleri ihtiva eden arşiv evrakının büyük bölümünün henüz tasnif ve gizlilik kaldırma işlemlerinin tamamlanmadığı, bu nedenle, proje kapsamındaki bilişim işlemleri dahil tüm iş süreçleri ile kullanılan donanım, yazılım ve büro malzemelerinin, işlemlerin yapılacağı kapalı ağ ortamı teknik ve güvenlik kıstaslarına uygun olmasının, her aşamada iş akışının gizlilik içinde ve gerekli güvenlik tedbirleri alınarak yürütülmesinin gerekli olduğu belirtilmiş,

Bilgi-belge, haberleşme ve bilişim güvenliği bakımından devletimizi ağır siyasî, diplomatik, stratejik, ekonomik, malî, askerî, istihbarî ve güvenlik riskleri ile karşı karşıya bırakabilecek iş ve işlemleri içermesi nedeniyle, projenin ihale süreç ve işlemlerinde bu hassasiyetler ve risk unsurlarının dikkate alındığı, gerektiğinde en küçük ayrıntıların dahi içerebileceği risk unsurlarının titizlikle incelendiği, bu kapsamda söz konusu ürünlerin ihaleyle temini sürecinde, maliyetin yanısıra, güvenilirliği tescillenmemiş firmalardan tedarik etme durumunda, günümüzde bilişim teknolojileri vasıtasıyla ürünler üzerinde yapılabilecek bazı müdahalelerle, gizli içerikli bilgi ve belgelerin dışarı sızması gibi, devlet bilgi-belge güvenliği bakımından son derece sakıncalı ve ciddi güvenlik açığına sebebiyet verebilecek risklerin değerlendirildiği, ayrıca açık ihale yapılması durumunda, ihtiyaç duyulan kapasiteleri o an için sağlayabilecek ancak uzun vadede barındırılan verinin bozulması, bilgi ve verilerin değiştirilmesi, sızması ya da kaybolması gibi projede yapılan tüm çalışmayı tehlikeye atabilecek ve dayanıklılığında şüphe duyulan ürünleri pazarlayan tedarikçi firmaların ihaleye katılma riski dikkate alınarak, anılan ihalelerin 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 3'üncü Maddesinin (b) bendi kapsamında yapılmasına karar verildiği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konuya ilişkin Kamu İdaresi cevabının ilgili bulgu ve öneriyi karşılamadığı değerlendirilmektedir.

Zira bulgu metni tekrar incelendiğinde, söz konusu ürünlerin, Bakanlığın projesine münhasır özel olarak üretilen malzemeler olmadığı gibi, anılan ürünler piyasada hazır halde satılan ve her zaman tedarik edilmesi mümkün olan sistem donanım malzemeleri olduğu, bu itibarla, anılan donanım malzemelerinin güvenlik ve gizlilik unsurlarıyla bağının kurulmadığı, diğer taraftan, güvenlik ve gizlilik gerekçesi ürüne ilişkin değil de yükleniciye ilişkin bir durum ise, satın alma işlemlerinde yüklenici açısından alınan güvenlik ve gizlilik önlemleri ile yüklenicinin güvenilirliğine ilişkin belirlemeler yapılması gerekmekte iken,

anılan belgelerde bahsedilen hususa yönelik herhangi bir açıklama veya tespitin de bulunmadığı ifade edilmiştir.

Kamu İdaresi cevabı incelendiğinde, her iki konuya ilişkin (Polikarbonat Kimlik Yazıcısı alımı, Arşivin Düzenlenmesi ve Sayısallaştırılması Projesi kapsamında temin edilen donanım ve ofis mobilyası alımı) olarak öne sürülen güvenlik ve gizlilik unsurlarının ihale ile elde edilen ürün veya ürünün tedarikçisine yönelik olmadığı görülmektedir. Söz konusu ürünlerin kullanıldığı işlerin, birimlerin veya kullandıkları veri tabanının güvenlik ve gizlilik unsurları içermesinin ilgili ürünlerinde bu kapsamda değerlendirilmesini gerektirmemektedir. Gizli bilgileri ihtiva eden ve özel güvenlik tedbirleri ile ulaştırılması gerekli bir belgeyi imza eden kalemi ve kaleme ilişkin evsafı, belge evsafı ile iltibas etmek ne kadar makul ise; söz konusu ürünlere ilişkin öne sürülen güvenlik ve gizlilik unsurları da o derece makuldür.

Ayrıca, Kamu İdaresi cevabında söz konusu işlere ilişkin ortaya konan bir takım risklerin, tercih edilen ihale usulü ile nasıl ortadan kaldırıldığı da anlaşılamamıştır. Zira, yabancı misyon personelinin kimlik kartlarının basımı konusunda zikredilen siber saldırı riskini, piyasada mamul ürün şeklinde satılan polikarbonat yazıcısının nasıl önlediği anlaşılamamıştır. İlgili ürünün ihale teknik ve idare şartnamesinde konuya ilişkin bir belirleme yoktur. Yine, Arşivin Düzenlenmesi ve Sayısallaştırılması işinde tedarikçi firmaya atfen yapılan “güvenirliliği bilinen/ güvenilirliği tescillenmiş” gibi tespit ve değerlendirmelerin nasıl ve neye göre yapıldığı da anlaşılamamıştır. İlgili ürünlerin ihale şartnamelerinde de konuya ilişkin bir usul ve bilgi bulunmamaktadır.

Bununla beraber, Arşivin Düzenlenmesi ve Sayısallaştırılması işi kapsamında temin edilen ofis mobilyalarına ilişkin olarak kamu idaresi cevabında bir açıklamanın olmaması da dikkat çekicidir.

Sonuç olarak; dijital depolama ünitesi, depolama-yedekleme ünitesi, ofis mobilyaları ve polikarbonat kimlik yazıcısı gibi piyasada hazır halde satılan malların güvenlik ve gizlilik unsurları ileri sürülmek suretiyle 4734 sayılı Kanunun 3/b maddesi uyarınca çıkarılan Esaslar kapsamında ihale edilerek tedarik edilmesinin mümkün olmadığı değerlendirilmektedir.

BULGU 5: İdare Bünyesinde Yurtdışı Tayine Tabi Olmayan Personelin Düzenli Dönemler ve Süreler Halinde Yurtdışına Geçici Görevlendirilmesi

İdarenin, merkez teşkilatında çalışan ve yurtdışı tayine tabi olmayan personelini düzenli ve dönemler halinde yurtdışı temsilciliklerde ortaya çıkan ihtiyaçlardan bağımsız olarak yurtdışına geçici görevlendirdiği tespit edilmiştir.

İdarenin 2014 yılı yolluk harcamalarının incelenmesinde, yolluk harcamalarının idare bütçesinde ciddi bir ağırlığının olduğu (mal ve hizmet alımlarının %22'si) ve bunun içinde ise yurtdışı geçici görev yolluklarının yoğun olduğu (%62) görülmüştür. Yurtdışı geçici görev yolluklarının incelenmesinde ise bir husus dikkat çekmiştir. Bakanlığın merkez teşkilatında çalışan ve bakanlık terminolojisinde merkez memuru şeklinde ifade edilen ve fakat memur, daktilograf, şoför, mütercim, hizmetli, işçi, teknisyen, bilgisayar işletmeni vs. gibi kadrolarda çalışan personele ilişkin yoğun bir yurtdışı geçici görevlendirmenin olduğu görülmüştür. 2014 yılında 500'ü aşkın merkez memurunun (yukarıda saydığımız kadrolar da çalışanlar gibi) yaklaşık 20 ila 40 gün arasında (ortalama 27 gün) yurtdışında geçici görevlendirildikleri tespit edilmiştir. Bunun üzerine 2013 ve 2012 yıllarında da bu konu incelenmiş ve idarenin bu görevlendirmeleri düzenli bir uygulama haline getirdiği anlaşılmıştır.

Geçici görevlendirmelerde, görevlendirilme ihtiyacı duyulan birimlerde yerine getirilmesi gerekli bir hizmetin veya yapılması zaruri bir işin veya ivedilik arz eden bir durumun var olması; bu iş, durum veya hizmetin yerel imkanlar ile sürdürülmesinin mümkün olmaması; görevlendirme konusu ile görevlendirilen personel arasında eğitim, tecrübe, kadro vs gibi konularda uyum olması; görevlendirme süresinin yapılacak görev ile uyumlu ve sınırlı olması bu görevlendirmelerin doğal gereğidir. Bu nokta itibarıyla görevlendirilen misyonlarda, görevlendirme tarihindeki iş yoğunluğu (konsolosluk işlemleri, ağırlama, izin durumu, toplantı vs. üzerinden) ve görevlendirilen personelin eğitim ve tecrübesi beraber değerlendirildiğinde, yapılan görevlendirmelerin misyonlarda ortaya çıkan mevcut bir ihtiyaçtan ziyade, merkez memurların düzenli aralıklar ve süreler ile yurtdışına çıkarılma amacına dönük olduğu anlaşılmaktadır. Yalnız 2013 ve 2014 yıllarında bu görevlendirmeler için bütçeden yapılan harcama tutarı sırası ile 5,2 milyon TL'yi ve 4,3 milyon TL'yi aşmıştır.

Böylesi bir uygulama; 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun, Kamu Maliyesinin Temel İlkeleri başlık 5 inci maddesinin g bendinde;

“Kamu idarelerinin mal ve hizmet üretimi ile ihtiyaçlarının karşılanmasında, ekonomik veya sosyal verimlilik ilkelerine uygun olarak maliyet-fayda veya maliyet-etkinlik ile gerekli görülen diğer ekonomik ve sosyal analizlerin yapılması esastır.”

hükmü ve aynı kanunun Üst Yönetici başlıklı 11 inci maddesinde;

“Üst Yöneticiler ...sorumlulukları altındaki kaynakların etkili, ekonomik ve verimli şekilde elde edilmesi ve kullanımını sağlamaktan, kayıp ve kötüye kullanımının önlenmesinden... sorumludur.”

hükmü ve yine konuya ilişkin 17/01/2007 tarih ve 2007/3 sayılı Tasarruf Tedbirleri konulu Başbakanlık Genelgesinin;

“... yurtdışı geçici görevlendirmelerin zorunlu hallerde yapılacağı, görev süresi ve görevli sayısının en az seviyede tutulacağı ...” açıklaması ile çelişmektedir.

Bu itibarla yurtdışı geçici görevlendirmelerin zorunlu bir ihtiyaç üzerine ve uygun eğitim ve tecrübeye personel ile yapılması gerektiği değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi cevabında: Son dönemde faaliyete geçen ve kısa süre içerisinde faaliyete geçecek olan 19 yeni dış temsilcilik ile mevcut dış temsilciliklerin toplam 266 ilave sözleşmeli personel ihtiyacı bulunduğu, ancak, söz konusu ihtiyaç için Maliye Bakanlığının iki yıldır yeni açılan temsilcilikler dahil hiçbir yeni sözleşmeli personel pozisyonu talebine olumlu yanıt vermediği,

Dolayısıyla, yeni açılan ve henüz Maliye Bakanlığınca sözleşmeli personel pozisyonu ihdas edilmeyen dış temsilciliklerin ihtiyaç duyduğu hizmetlerin büyük bölümü merkezden düzenli aralıklarla yapılan geçici görevlendirmelerle sağlanabildiği, keza, Avrupa, Afrika, Asya ve Amerika’da bulunan ve personel sayısı artan iş yükü karşısında yetersiz kalan dış temsilciliklerin personel ihtiyacının da merkezden yapılan geçici görevlendirmelerle karşılanabildiği,

Diğer yandan, özellikle vatandaşların yoğun olarak bulunduğu ülkelerde faaliyet gösteren dış temsilciliklerdeki konsolosluk işlemlerinin yoğun olması nedeniyle 2014 yılı Temmuz ayında yapılan Cumhurbaşkanlığı ve 2015 yılı Haziran ayında yapılacak genel seçimler vesilesiyle ilave geçici görevlendirmelerin yapılması gerektiği,

Bu çerçevede, dış temsilciliklerin ihtiyacı çerçevesinde hizmetin gereği olarak yurtdışında geçici olarak görevlendirilen merkez memuru sayısının 2013 yılında toplam 502 iken 2014 yılında 533 olduğu, 2015 yılının ilk altı ayında bu sayının 362 olarak gerçekleştiği, 2015 yılı yılsonuna kadar ise bir önceki yıllara kıyasla %20 civarında artış olabileceğinin öngörüldüğü ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konuya ilişkin Kamu İdaresi cevabının ilgili bulgu ve öneriyi karşılamadığı değerlendirilmektedir.

Zira Kamu İdaresi cevabında zikredilen argümanların konuyu açıklamadığı değerlendirilmektedir. Kamu idaresi cevabında; “yeni açılan ve henüz Maliye Bakanlığınca sözleşmeli personel pozisyonu ihdas edilmeyen dış temsilciliklerin ihtiyaç duyduğu hizmetlerin büyük bölümü merkezden düzenli aralıklarla yapılan geçici görevlendirmelerle sağlanabilmektedir” demektedir. Fakat bulgu kapsamında bahsedilen 533 merkez memuru görevlendirmesinin hiç biri 2013 ve 2014 yılında yeni faaliyete geçen (toplam 16) misyonlara değildir. Ayrıca, diğer misyonlardaki konsolosluk işlem hacmi ile görevlendirilmeler arasında anlamlı bir ilişki kurulamamıştır. Bununla beraber, 53 şoför ve 57 hizmetlinin hangi konsolosluk hizmetlerini yerine getirdiği/getirebildiği tartışmalıdır.

Ayrıca, bu görevlendirmelere ilişkin harcırah beyannameleri incelendiğinde (500 merkez memuru beyannameleri), görev yerlerinin farklı, görevlendirilenlerin memuriyet dereceleri farklı ve söz konusu ihtiyaç duyulan hizmetler farklı olmasına rağmen, beyannamelerdeki uçak biletleri hariç tutulduğunda, kişilere ödenen tutarın yaklaşık aynı olması dikkat çekmiştir. Bu husus yapılan görevlendirmelerin iş, görev veya hizmet odaklı olmaktan ziyade zaman içerisinde işlevsellikten uzaklaşarak çalışan lehine ekonomik fayda sağlamaya yönelik bir yapıya dönüştüğü iddiasını desteklemektedir.

Bu itibarla, yapılan yurtdışı geçici görevlendirmelerin bir kısmında personel lehine ekonomik fayda temelli uygulamanın yerine idarenin devamlılığı ilkesinden hareketle zorunlu iş ve hizmet esaslı anlayışın benimsenerek geçici görev süresi ve sayısının uygun eğitim ve tecrübedeki personel ile makul düzeyde tutulmasının daha doğru olacağı değerlendirilmektedir.

BULGU 6: Yabancı Para Cinsinden Tahsil Edilecek Değerli Kâğıt Bedellerinin Hesaplanmasına Dair Yasal Boşluk Bulunması

Konsolosluklar tarafından tahsil edilecek Değerli Kâğıt bedellerinin mahalli para cinsinden hesaplanmasına esas emsal katsayılar ve uygulanacak döviz kurunun belirlenmediği ve uygulamaya yön verecek şekilde başka yasal bir düzenlemeye de atıfta bulunulmadığı görülmüştür.

210 sayılı Değerli Kâğıtlar Kanununun 1 inci Maddesi ile bu Kanunun kapsamına giren veya diğer kanunlarla kapsama alınacak olan değerli kâğıtların basımı, dağıtımı ve bedellerinin tahsili ile ilgili usul ve esasları ve bu kâğıtların bedellerini tespiti Maliye Bakanlığı yetkili kılınmıştır.

2014 yılı içinde uygulanacak olan değerli kâğıt bedelleri 30.12.2013 tarih ve 2013/1 sayılı Genel Tebliğ ile Maliye Bakanlığınca belirlenmiş ancak yabancı para ile tahsil edilecek değerli kâğıt bedellerinin hesaplanmasına esas emsal katsayılar ve uygulanacak döviz kuru belirlenmemiş ve uygulamaya yön verecek şekilde başka yasal bir düzenlemeye de atıfta bulunulmamıştır. Ayrıca, yabancı para ile tahsil edilecek değerli kâğıt bedellerinin hesaplanmasında ortaya çıkacak ve tahsilat sırasında dikkate alınmayacak küsurlara ilişkin de herhangi bir düzenleme yapılmamıştır.

Yabancı para ile tahsil edilecek değerli kâğıt bedellerinin hesaplanmasına esas döviz kuru belirlenmediğinden, hesaplamaların günlük döviz kuru alınarak yapılması gibi bir durum ortaya çıkmaktadır. Günlük döviz kuru alınmasının konsolosluk işlemlerinin yapılmasını zorlaştıracığı hususu açıktır. Uygulamada, mevzuatta herhangi bir hüküm olmamasına rağmen harçlar için belirlenmiş olan döviz kuru değerli kâğıtlar için de uygulanmakta ve emsal katsayı 1 olarak alınmaktadır.

Yabancı para ile tahsil edilecek değerli kâğıt bedellerinin harç tarifeleri için öngörülmüş olan döviz kuru alınarak hesaplanması sonucu ortaya çıkacak küsurlar da harç tarifelerinde olduğu gibi tama tamamlanmaktadır. Değerli kâğıt bedellerinin küsuratlı kısımlarının tama tamamlama yetki ve sorumluluğu, Büyükelçilik Konsolosluk Şubeleri, Başkonsolosluklar ve Fahri Konsoloslukların uhdesinde bırakılmaktadır.

Anayasanın 73 üncü maddesi "*Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konular, değiştirilir, kaldırılır.*" düzenlemesini içermekte olup öğreti ve uygulamada

verginin yasallığı ilkesi olarak adlandırılan bu ilke vergi, resim, harç ve benzeri kamusal erke dayalı bütün yükümlülüklerin yasayla düzenlenmesi zorunluluğunu öngörmektedir. Bu anlamda, tarife bedellerinin herhangi bir yasal dayanak olmadan sabit bir döviz kuruna tabi tutulması ve hesaplamalar sonucu ortaya çıkan küsuratların yukarı doğru tama iblağ edilmesi “verginin yasallığı” ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

Bu husus 2013 yılı denetim raporunda konu edilmiş ve konu Bakanlık tarafından Maliye Bakanlığına iletilmiş ancak bu konuda bir ilerleme sağlanamamış ve hatalı uygulama 2014 yılında da devam etmiştir.

Kamu idaresi cevabında: Yabancı para cinsinden yapılacak değerli kağıt bedellerinin hesaplanması işlemlerine dair yasal boşluğun giderilmesi hususunun Merkez Saymanlık Müdürlüğüne 07.06.2013 tarih ve 116 sayılı yazı ile Maliye Bakanlığına bildirildiği, 2013 yılı Denetim Raporuna istinaden konunun yeniden 07.05.2014 tarih ve 88 sayılı yazı ile Maliye Bakanlığına iletilmesi ve konuya ilişkin düzenleme yapılmasının beklendiği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konu ile ilgili bulgu ve önerilerimizde Bakanlık ile mutabık olduğu değerlendirilmektedir.

Bu husus 2013 yılı denetim raporunda da konu edilmiş, ancak bir ilerleme sağlanamamış ve hatalı uygulama 2014 yılında da devam etmiştir.

BULGU 7: Konsolosluk İşlemlerinde Uygulanacak Harç Tarife Bedellerinin Küsuratlarının Tama İbلاغ Edilmesi

Konsolosluklar tarafından tahsil edilecek harç tarife bedellerinin mahalli para cinsinden belirlenmesinde; küsuratlı kısımların, 492 sayılı Harçlar Kanunu ve diğer yasal düzenlemeler ile herhangi bir yetki verilmediği halde “verginin yasallığı” ilkesine aykırı olarak yukarıya doğru tama iblağ edilerek belirlendiği ve uygulandığı tespit edilmiştir.

Bakanlık Merkez Saymanlık Müdürlüğü'nün 31.12.2014 tarih ve 2013.85660613.4114799 sayılı yazısı ile Büyükelçilik Konsolosluk Şubeleri, Başkonsolosluklar ve Fahri Konsolosluklardan, yapacakları işlemlerde döviz cinsinden alınacak harç tarife bedellerini mahalli para cinsinden hesaplanmasına esas döviz kuru ve emsal katsayılarını dikkate alarak belirlemeleri istenmiştir. Belirlenen harç tarifeleri,

Büyükelçilik Konsolosluk Şubeleri, Başkonsolosluklar ve Fahri Konsolosluklar tarafından Merkez Saymanlık Müdürlüğüne bildirilmiş ve söz konusu tarife bedelleri 01.01.2014 tarihinden itibaren uygulanmaya başlanmıştır. Harç tarife bedellerinin mahalli para cinsinden hesaplanması sırasında ortaya çıkan küsuratlı kısmı(ondalık kesirlerinin), ufak veya madeni para azlığı veya yokluğu, işlemlerin hızlandırılması ve benzeri nedenlerle Büyükelçilik Konsolosluk Şubeleri, Başkonsolosluklar ve Fahri Konsolosluklar tarafından yukarıya doğru tama iblağ edilerek belirlenmiş ve uygulamaya konulmuştur.

492 sayılı Harçlar Kanununun 79 uncu maddesi ile yabancı para ile tahsil edilecek harçların hesabının ne şekilde yapılacağı belirlenmiştir. Buna göre konsolosluk harçları ile Türkiye Cumhuriyeti Muvazzaf ve Fahri Konsolosluklarının yaptıkları her türlü işlemlere ait harçlar Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan edilecek döviz kurlarına göre ve bu işlemlerle ilgili tarifelere ayrı ayrı veya birlikte emsal uygulanmak suretiyle hesap edilerek tahsil edilecektir.

Yabancı para ile tahsil edilecek harç tarife bedellerinin hesaplanmasında ortaya çıkacak ve tahsilât sırasında dikkate alınmayacak küsuratlara ilişkin herhangi bir düzenleme yapılmamıştır.

Emsal katsayı ve döviz kuru uygulanması sonucunda ortaya çıkacak tarife bedellerinin küsuratlarının konsolosluk işlemlerinin yapılmasını zorlaştıracığı hususu açıktır. Ancak, söz konusu küsuratları tama iblağ etme (aşağıya ya da yukarıya doğru) uygulamasının da yasal bir zemine oturtulması gerekmektedir. Fiili durumda olduğu gibi tama iblağ etme yetki ve sorumluluğunun, Büyükelçilik Konsolosluk Şubeleri, Başkonsolosluklar ve Fahri Konsoloslukların uhdesinde bırakılmış olması doğru bir uygulama değildir.

Anayasanın 73 üncü maddesi, "*Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konular, değiştirilir, kaldırılır*" şeklindeki verginin yasallığı ilkesi gereğince vergi, resim, harç ve benzeri yükümlülüklerin yasayla düzenlenmesi zorunluluğunu öngörmektedir. Tarife bedellerinin herhangi bir yasal dayanak olmadan ve değişiklik anlamına gelebilecek şekilde yukarı doğru tama iblağ edilmesi verginin yasallığı ilkesine aykırılık teşkil etmektedir.

Bu husus 2013 yılı denetim raporunda konu edilmiş ve konu Bakanlık tarafından Maliye Bakanlığına iletilmiş ancak bu konuda bir ilerleme sağlanamamış ve hatalı uygulama 2014 yılında da devam etmiştir.

Kamu idaresi cevabında: Konsolosluk işlemlerinde uygulanan harç tarife bedellerinin tama iblağ edilmesi ile ilgili olarak uygulamanın yasal zemine kavuşturulması hususunun Merkez Saymanlık Müdürlüğünce 03.03.2013 tarih ve 86437/24 sayılı yazımı ile Maliye Bakanlığına bildirildiği, 2013 yılı Denetim Raporuna istinaden konunun yeniden 07.05.2014 tarih ve 89 sayılı yazı ile Maliye Bakanlığına iletildiği ve düzenleme yapılmasının beklendiği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konu ile ilgili bulgu ve önerilerimizde Bakanlık ile mutabık olduğu değerlendirilmektedir.

Bu husus, 2013 yılı denetim raporunda konu edilmiş, ancak bir ilerleme sağlanamamış ve hatalı uygulama 2014 yılında da devam etmiştir.

BULGU 8: Süreklilik Arz Eden Hizmet Alımlarının Kontrol İşleri ile Muayene Kabul İşlemlerinin Hizmet İşleri Genel Şartnamesi ve Hizmet Alımları Muayene ve Kabul Yönetmeliği Hükümlerine Uygun Olarak Yürütülmemesi

Yapılan incelemede, temizlik, güvenlik, yemek ve bahçe bakımı gibi aynı hizmetin belli dönemlerle tekrarlanması suretiyle ifa edilen sürekli nitelikli hizmet alımı işlerinde, kontrol teşkilatının kurulmadığı, sözleşme kapsamında yapılması gereken kontrol hizmetinin, işe ilişkin görevlendirme yapılmadan idare görevlilerince yerine getirildiği, söz konusu görevlilerin işin yürütülmesine nezaret etmesine rağmen, kontrol heyeti yetki ve sorumluluğunda hareket etmediği, gerekli belge ve kayıtları usulüne uygun olarak tutmadığı, işin kabulünün parça parça her ay idare görevlilerince Kabul Tutanağı düzenlenmek suretiyle yapıldığı, işin sonunda muayene ve kabul komisyonu kurulmadığı ve muayene ve kabul işlemlerinin gerçekleştirilmediği tespit edilmiştir.

Konuya ilişkin olarak, Hizmet İşleri Genel Şartnamesinin 4 üncü maddesinde; *“Kontrol Teşkilatı (Kontrollük); İdare tarafından, işlerin denetimi için idare içinden görevlendirilmiş bir kişi veya bir komisyonu ve/veya idare dışından bu işleri yapmak üzere görevlendirilen gerçek veya tüzel kişi veya kişileri ifade eder”* şeklinde tanımlanmıştır.

Yine, aynı Şartnamesinin 26 ncı maddesinde kontrol teşkilatı ve yetkileri belirlenmiştir. Söz konusu hükümde, hizmet alımlarında sözleşmeye bağlanan her türlü işin, idare tarafından görevlendirilen kontrol teşkilatının denetimi altında, yüklenici tarafından yönetilip gerçekleştirileceği, yüklenicinin, bütün işleri kontrol teşkilatının sözleşme ve

eklerindeki hükümlere aykırı olmamak şartı ile vereceği talimata göre yapmak zorunda olduğu belirtilmiştir.

Ayrıca aynı hükümde, kontrol teşkilatının yetkileri, işlerin yürütülmesiyle ilgili olarak her türlü denetim, malzeme, işlerin ve sözleşmesinde onaya sunulması gerektiği belirtilen yüklenici personelinin onay veya reddi, ödeme miktarlarının tespiti, işlerin düzeltilmesi ve sözleşmenin gereklerinin yerine getirilmesi konusunda talimat vermeye ve uygulamaya yetkili olduğu, fesih, tasfiye, süre uzatımı, iş artışı, iş eksilişi, kabul, yüklenici nam ve hesabına iş yaptırma ve alt yüklenicileri onaylama hususlarında ise idareye görüş bildireceği şeklinde düzenlenmiştir.

Mezkur hükümlerden de anlaşılacağı üzere, hizmet sözleşmelerinin yürütülmesinin denetimi için idare tarafından bir kontrol teşkilatı kurulması ve ilgili sözleşmenin kontrol ve denetim işlerinin idare adına kurulan kontrol teşkilatınca sözleşme ve Genel Şartname hükümlerine göre yürütülmesi gerekmektedir.

Diğer taraftan, 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun “Denetim, muayene ve kabul işlemler” başlıklı 11 nci maddesinde; *“Teslim edilen mal, hizmet, yapım veya yapılan işin muayene ve kabul işlemlerinin, idarelerce kurulacak en az üç kişilik muayene ve kabul komisyonları tarafından yapılacağı”* hükme bağlanmıştır.

Bu hükmün gereği olarak, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarının, bu Kanun hükümlerine göre yaptıkları ihaleler sonucunda idareye teslim edilen hizmet işlerinin muayene ve kabul işlemleri için 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanununun 11 inci maddesi uyarınca kuracakları muayene ve kabul komisyonlarının kuruluş ve çalışma esasları ile muayene ve kabul işlemlerinde uygulanacak esas ve usuller Hizmet İşleri Muayene ve Kabul Yönetmeliğinde ayrıntılı olarak düzenlenmiştir.

Yine, Hizmet İşleri Genel Şartnamesinin “Hizmetin kabulü” başlıklı 44 üncü maddesinde, hizmet işlerinin kabulünün ne şekilde yapılacağı, kontrol teşkilatı ile muayene ve kabul heyetinin hizmetin kabulüne ilişkin görev ve sorumlulukları düzenlenmiştir.

Anılan hükümler uyarınca, idareye teslimi yapılan hizmetin muayene ve kabul işlemlerinin, kontrol teşkilatı tarafından yapılan aylık teslim alma veya kabul tutanaklarıyla değil, hizmet tesliminin sonunda idarece kurulacak Muayene ve Kabul Komisyonunca yukarıda belirtilen hükümlere uygun olarak yapılması gerekmektedir. Söz konusu hükümlere

uyulmadan ve Muayene ve Kabul Komisyonu kurulmadan yapılan muayene ve kabul iş ve işlemlerinin geçerli olması mümkün görülmemektedir.

Açıklandığı üzere, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamındaki kamu kurum ve kuruluşlarının, bu Kanun hükümlerine göre yaptıkları ihaleler sonucunda sözleşmeye bağlanan işlerin denetiminin idare tarafından kurulacak Kontrol Teşkilatınca ve yine sözleşme ve Genel Şartname hükümlerine uygun olarak yerine getirilmesi; söz konusu sözleşmeler kapsamında yapılan hizmet teslimlerinin muayene ve kabul işlemlerinin ise, yine idarece oluşturulacak Muayene ve Kabul Komisyonları vasıtasıyla anılan Kanun, Yönetmelik ve Genel Şartname hükümlerinde belirtilen esaslara göre gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

Kamu idaresi cevabında: Süreklilik arz eden hizmet alımlarının Kontrol İşleri ile Muayene Kabul İşlemlerinde Hizmet İşleri Genel Şartnamesi ile Hizmet Alımları Muayene ve Kabul Yönetmeliği hükümleri çerçevesinde, kontrol teşkilatı ile muayene ve kabul komisyonlarının oluşturulması amacıyla bir çalışma başlatıldığı, söz konusu çalışma çerçevesinde Kontrol Teşkilatında yer alacak üyeler ile Muayene ve Kabul Komisyonunda yer alacak üyelerin ayrı ayrı belirlendiği, söz konusu belirleme yapılırken etkin denetimin sağlanması amacıyla bir grupta yer alan personelin diğer grupta yer almamasına önem verildiği, söz konusu çalışma ile Kontrol Teşkilatında ve Muayene Kabul Komisyonunda yer alacak üyelerin, her bir hizmet alımı için ayrı ayrı görevlendirdiği belirtmiştir.

Sonuç olarak: Konu ile ilgili bulgu ve önerilerimizde Bakanlık ile mutabık olduğu değerlendirilmektedir.

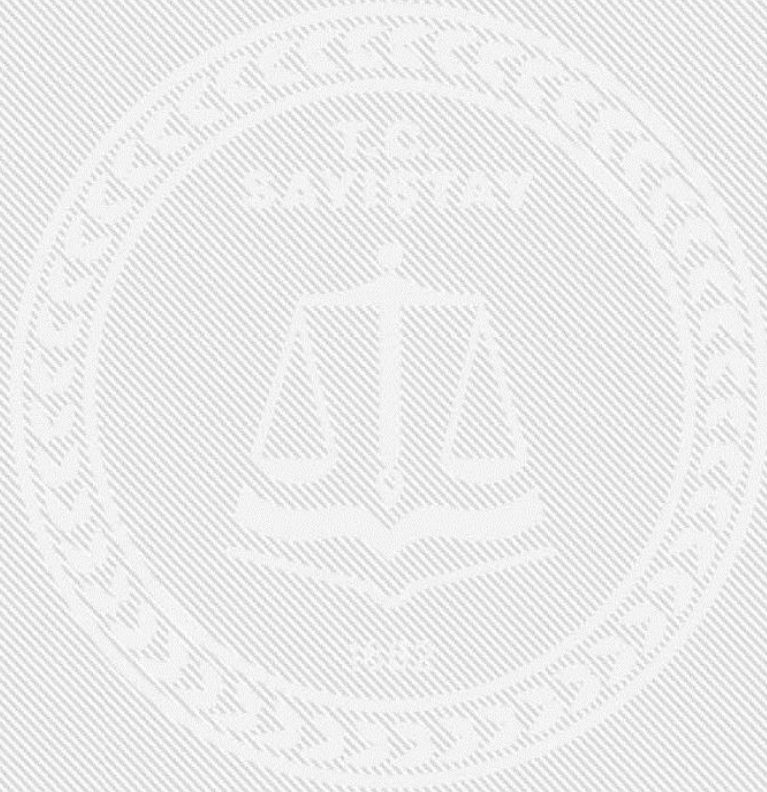
Bu itibarla, İdarenin 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu hükümlerine göre yaptıkları ihaleler sonucunda sözleşmeye bağlanan işlerin denetiminin İdare tarafından kurulacak Kontrol Teşkilatınca ve yine sözleşme ve Genel Şartname hükümlerine uygun olarak yerine getirilmesi; söz konusu sözleşmeler kapsamında yapılan hizmet teslimlerinin muayene ve kabul işlemlerinin ise, yine idarece oluşturulacak Muayene ve Kabul Komisyonları vasıtasıyla anılan Kanun, Yönetmelik ve Genel Şartname hükümlerinde belirtilen esaslara göre gerçekleştirilmesi gerekmektedir.

T.C. SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI
06520 Balgat / ANKARA
Tel: 0 312 295 30 00; Faks: 0 312 295 48 00
e-posta: sayistay@sayistay.gov.tr
<http://www.sayistay.gov.tr>

**DIŞIŞLERİ BAKANLIĞI ANKARA
DEVLET KONUKEVLERİ DÖNER
SERMAYE İŞLETMESİ**

2014 YILI

DÜZENLİLİK DENETİM RAPORU

İÇİNDEKİLER

1. KAMU İDARESİNİN MALİ YAPISI VE MALİ TABLOLARI HAKKINDA BİLGİ	37
2. DENETLENEN KAMU İDARESİ YÖNETİMİNİN SORUMLULUĞU	39
3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU.....	40
4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI.....	40
5. DENETİM GÖRÜŞÜ.....	41
6. DENETİM GÖRÜŞÜNÜ ETKİLEMİYEN TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER	42
7. EKLER.....	47

1. KAMU İDARESİNİN MALİ YAPISI VE MALİ TABLOLARI HAKKINDA BİLGİ

Ankara Palas Devlet Konukevi Döner Sermaye İşletmesi, iş ve işlemleri ile bütçesinin hazırlanması, uygulanması, sonuçlandırılması, muhasebesi, kontrol ve denetimi ile muhasebe yetkililerinin niteliklerine ilişkin usul ve esaslar bakımından Döner Sermayeli İşletmeler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği hükümlerine tabidir. Söz konusu Yönetmelik hükümleri gereğince bu işletmede Tekdüzen Hesap Planı ve Muhasebe Sistemi uygulanmaktadır.

İşletmenin muhasebe hizmetleri, Döner Sermayeli İşletmeler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliğinin 16 ncı maddesi ile Devlet Konukevleri Döner Sermaye Yönetmeliğinin 10 uncu maddesi gereğince Maliye Bakanlığınca atanan muhasebe yetkilisi tarafından yürütülmektedir.

31.12.2014 tarihli bilançoya göre, İşletmenin aktif toplamı 248.823 TL'dir. Bu rakamın yaklaşık %84'ünü "Dönen Varlıklar", %16'sını ise "Duran Varlıklar" oluşturmaktadır. Dönen varlıkların ise %28'i "Ticari Alacaklardır".

İşletmenin ödenmiş sermayesi 842.055 TL olmak ile birlikte, geçmiş yıl zararlar toplamı 749.914 TL ve 2014 yılı dönem zararı 121.744 TL'dir.

İşletmenin 2014 yılı Gelir Tablosuna göre, toplam gelir 1.872.457 TL, toplam gider 2.395.194 TL'dir. İşletmeye 2014 yılında Bakanlık bütçesinden 400.992 TL hazine yardımı olarak ödenek tahsis edilmiştir ve bu tutar, İşletmenin gelirleri arasında "Diğer Gelirler" hesabında yer almaktadır.

17.12.2011 tarih ve 28145 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Kamu İdaresi Hesaplarının Sayıştay'a Verilmesi ve Muhasebe Birimleri ile Muhasebe Yetkililerinin Bildirilmesi Hakkında Usul ve Esasların 5 inci maddesi gereğince, hesap dönemi sonunda Sayıştaya verilmesi gereken defter, mali tablo ve belgeler şunlardır:

- a) Birleştirilmiş veriler defteri,
- b) Geçici ve kesin mizan,
- c) Bilanço,

ç) Belgeler,

1) Kasa sayım tutanağı,

2) Banka mevcudu tespit tutanağı,

3) Alınan çekler sayım tutanağı,

4) Menkul kıymet ve varlıklar sayım tutanağı,

5) Teminat mektupları sayım tutanağı,

6) Değerli kağıtlar sayım tutanağı,

7) Taşınır kesin hesap cetveli ile taşınır hesabı icmal cetveli veya envanter defteri.

Bu defter, mali tablo ve belgelerin tamamı (yevmiye defteri elektronik ortamda) Sayıştay'a gönderilmiştir.

01.05.2007 tarih ve 26509 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Döner Sermayeli İşletmeler Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliğinin 573 üncü maddesi uyarınca da hesap dönemi sonu itibarıyla görev başında bulunan muhasebe yetkilisi, yönetim dönemi hesabı adı altında oluşturulacak bilanço ve ekleri bir dosya ile birlikte Şubat ayı sonuna kadar Sayıştaya vermekle yükümlüdür.

Adı geçen yönetmelikte belirtilen ve yönetim dönemi hesabını oluşturan defter, cetvel ve belgeler de şunlardır:

a) Dönem sonu faaliyet raporu,

1) Bilanço,

2) Gelir Tablosu,

3) Satışların Maliyeti Tablosu,

4) Sermaye Hareketleri Tablosu,

5) Nakit Akım Tablosu,

- b) Geçici ve kesin mizanlar,
- c) Envanter defterinin bir örneği ve ekli tutanaklar,
- ç) İşletme bütçesi,
- d) Yevmiye defteri,
- e) Döner sermayeli işletmeler yıllık gayrisafi hasılat ve kâr bildirimleri,
- f) Sayıştay ilamları cetveli,

(4) Yönetim dönemi hesabı dosyasına yukarıda açıklanan defter, rapor ve sayım tutanakları ile birlikte Yönetim Döneminde Görev Yapan Muhasebe Yetkililerine Ait Liste de eklenir.

Bu defter, cetvel ve belgelerin tamamı (yevmiye defteri elektronik ortamda) Sayıştaya gönderilmiştir.

Denetim görüşü, kamu idaresinin temel mali tabloları olan bilanço, gelir tablosu ve nakit akım tablosuna verilmiştir.

2. DENETLENEN KAMU İDARESİ YÖNETİMİNİN SORUMLULUĞU

Denetlenen kamu idaresinin yönetimi, tabi olduğu muhasebe standart ve ilkelerine uygun olarak hazırlanmış olan mali rapor ve tabloların doğru ve güvenilir bilgi içerecek şekilde zamanında Sayıştaya sunulmasından, bir bütün olarak sunulan bu mali tabloların kamu idaresinin faaliyet ve işlemlerinin sonucunu tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir olarak yansıtmasından ve ister hata isterse yolsuzluktan kaynaklansın bu mali rapor ve tabloların önemli hata veya yanlış beyanlar içermemesinden; kamu idaresinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğundan; mali yönetim ve iç kontrol sistemlerinin amacına uygun olarak oluşturulmasından, etkin olarak işletilmesinden ve izlenmesinden, mali tabloların dayanağını oluşturan bilgi ve belgelerin denetime hazır hale getirilmesinden ve sunulmasından sorumludur.

3. SAYIŞTAYIN SORUMLULUĞU

Sayıştay, denetimlerinin sonucunda hazırladığı raporlarla denetlenen kamu idarelerinin gelir, gider ve malları ile bunlara ilişkin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek, mali rapor ve tablolarının güvenilirliğine ve doğruluğuna ilişkin görüş bildirmek, mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmekle sorumludur.

4. DENETİMİN DAYANAĞI, AMACI, YÖNTEMİ VE KAPSAMI

Denetimlerin dayanağı; 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, genel kabul görmüş uluslararası denetim standartları, Sayıştay ikincil mevzuatı ve denetim rehberleridir.

Denetimler, kamu idaresinin hesap ve işlemlerinin kanunlara ve diğer hukuki düzenlemelere uygunluğunu tespit etmek ve mali rapor ve tablolarının kamu idaresinin tüm faaliyet ve işlemlerinin sonucunu doğru ve güvenilir olarak yansıttığına ilişkin makul güvence elde etmek ve mali yönetim ve iç kontrol sistemlerini değerlendirmek amacıyla yürütülmüştür.

Kamu idaresinin mali tabloları ile bunları oluşturan hesap ve işlemlerinin doğruluğu, güvenilirliği ve uygunluğuna ilişkin denetim kanıtı elde etmek üzere yürütülen denetimler; uygun denetim prosedürleri ve tekniklerinin uygulanması ile risk değerlendirmesi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Risk değerlendirmesi sırasında, uygulanacak denetim prosedürünün belirlenmesine esas olmak üzere, mali tabloların üretildiği mali yönetim ve iç kontrol sistemleri de değerlendirilmiştir.

Denetimin kapsamını, kamu idaresinin mali rapor ve tabloları ile gelir, gider ve mallarına ilişkin tüm mali faaliyet, karar ve işlemleri ve bunlara ilişkin kayıt, defter, bilgi, belge ve verileri (elektronik olanlar dâhil) ile mali yönetim ve iç kontrol sistemleri oluşturmaktadır.

Bu hususlarla ilgili denetim sonucunda denetim görüşü oluşturmak üzere yeterli ve uygun denetim kanıtı elde edilmiştir.

5. DENETİM GÖRÜŞÜ

Dışişleri Bakanlığı Ankara Devlet Konukevleri Döner Sermaye İşletmesi 2014 yılına ilişkin yukarıda belirtilen ve ekte yer alan mali rapor ve tablolarının tüm önemli yönleriyle doğru ve güvenilir bilgi içerdiği kanaatine varılmıştır.

6. DENETİM GÖRÜŞÜNÜ ETKİLEMEYEN TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER

BULGU 1: Ankara Palas Devlet Konuk Evi Döner Sermaye İşletmesinin Sürdürülebilir Bir Mali Yapıda Olmaması

2014 yılı incelemelerinde Ankara Palas Devlet Konukevi Döner Sermaye İşletmesinin mali verileri değerlendirildiğinde, İşletmenin kendi gelirleri ile giderlerini finanse edemediği, genel bütçeden ödenek aldığı halde her yıl zarar ettiği ve dolayısıyla mali yapısının sürdürülebilir olmadığı tespit edilmiştir.

Yıl	Gelir			Gider	Zarar	Dışişleri Tarafından Verilen Taşınır Bedeli	Aynı ve Gayrisafi Nakdi Yardım Toplamı	% 15 Hasılatтан Hazine Payı
	Faaliyet Alanı İle İlgili Gelirleri	Dışişleri Bütçesinden Yapılan Hazine Yardımı (Diğer Gelirler)	Toplam					
2012	1.828.805	250.000	2.078.805	2.084.729	- 5.924	7.500	257.500	274.321
2013	1.618.360	300.000	1.918.360	2.208.043	- 289.683	276.224	576.224	242.754
2014	1.872.457	400.992	2.273.449	2.395.194	- 121.745		400.992	280.869
Toplam	5.319.622	950.992	6.270.614	6.687.966	- 417.352	283.724	1.234.716	797.943

Yukarıda yer alan özet tablodan da görüleceği gibi, 2012, 2013 ve 2014 yıllarında sırasıyla 250.000, 300.000 ve 400.992 TL Hazine yardımı olarak ödenek tahsis edilmiştir. Diğer taraftan, Dışişleri Bakanlığının harcamaları incelendiğinde, ilgili yıllarda Bakanlık bütçesinden İşletmenin ihtiyaçları için tabloda belirtilen tutarlarda alım yapıldığı ve İşletmeye gönderildiği görülmüştür. Bakanlık desteğine rağmen, Ankara Palas Devlet Konukevi Döner Sermaye İşletmesi 2012, 2013 ve 2014 yıllarında sırasıyla, 5.924, 289.683 ve 121.744 TL zarar etmiştir.

6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 20 nci maddesinin 8 nci fıkrasında Ankara Palas Devlet Konukevi Döner Sermaye İşletmesine yönelik olarak: “(8) Devlet konukevi olarak kullanılacak binaların kullanılması ve döner sermaye işletmeleri şeklinde işletilmesi görev, yetki ve sorumluluğu Bakanlığa aittir. Döner sermaye işletmeleri için kendi kaynaklarından karşılanmak üzere 500.000 Türk Lirası sermaye tahsis edilmiştir. Bu miktar Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine Bakanlar Kurulunca beş katına kadar artırılabilir. Ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaşıncaya kadar, elde edilen dönem sonu kârları ödenmiş sermayeye eklenir.

Ödenmiş sermaye tutarı tahsis edilen sermaye tutarına ulaştıktan sonra elde edilen kârlar, hesap dönemini izleyen Nisan ayının sonuna kadar genel bütçeye gelir kaydedilmek üzere ilgili muhasebe birimi hesabına yatırılır. Döner sermaye işletmelerinin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, idari ve mali işlemleri ile gelirlerine ilişkin usul ve esaslar Maliye Bakanlığının da görüşü alındıktan sonra yürürlüğe konulan yönetmelikle belirlenir. Bakanlıkça gerekli görüldüğü takdirde, Devlet konukevinin kullanma ve işletme görev, yetki ve sorumluluğu, ihtisas alanları da göz önünde tutularak kısmen resmi veya özel diğer kuruluşlara devredilebilir.” hükmü yer almaktadır. Buna göre, Döner Sermaye İşletmesine 500.000 TL sermaye tahsis edildiği, bu sermayenin de İşletmenin kendi kaynaklarından karşılanacağı belirtilmiştir. Kanunda Döner Sermaye İşletmesine genel bütçeden ödenek tahsis edileceğine dair bir hüküm yer almamaktadır. “Döner Sermaye İşletmelerinin sermaye ihtiyacı Genel Bütçeye konulacak ödeneklerle karşılanır.” hükmü 4009 sayılı Dışişleri Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında mülga Kanunda yer almaktadır. 4009 sayılı mülga Kanunun 54 üncü maddesine dayanılarak hazırlanan Devlet Konuk Evleri Döner Sermaye İşletmeleri Yönetmeliğinde sermayenin kaynaklarının Bakanlık bütçesine bu amaçla konulan ödeneklerden karşılanacağı hükmü, 6004 sayılı Kanunun yukarıda bahsi geçen hükmü gereği geçersiz hale gelmiştir. Ayrıca, ilgili Yönetmelikte İşletmenin gelirleri arasında genel bütçeye konulacak ödenekler de sayılmamıştır. Bu haliyle, 6004 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 13.08.2010 tarihinden itibaren, Döner Sermaye İşletmesine yapılan ödenek ve sermaye aktarımları mevzuata uygun değildir.

2010 yılında yürürlüğe giren 6004 sayılı Kanuna göre, İşletme için kendi kaynaklarından karşılanmak üzere tahsis edilen sermaye sınırı 500.000 TL'dir ve bu sınır ancak Bakanlar Kurulunca beş katına kadar arttırılabilir. Ancak, 2011 yılında genel ödenekten tahsis edilen 500.000 TL yedek ödenek ile Kanunda 500.000 TL ile sınırlandırılmış kayıtlı sermaye tutarı Bakanlar Kurulu Kararı olmaksızın 842.000 TL'ye yükseltilmiştir.

Döner Sermaye İşletmesinin genel bütçeye aktardığı gayrisafi hasılatından elde edilen tutarın %15'i oranındaki hazine payı tutarları yukarıdaki tabloda verilmiştir. İşletmenin son 3 yılda genel bütçeden aldığı nakdi yardım tutarı 950.992 TL, aynı yardım tutarı 283.724 TL ve toplam zararı 417.352 TL iken; zararın oluşmasında önemli bir faktör olarak genel bütçeye hazine payı olarak aktarılan 797.943 TL'lik tutar dikkat çekicidir. Döner Sermaye İşletmesi bir taraftan genel bütçeden ödenek alarak giderlerini finanse etmeye çalışmakta, diğer taraftan

elde ettiği hasılatın %15'ini tekrar genel bütçeye hazine payı olarak aktarmaktadır. Mevcut durumun, genel bütçeden yardım alarak İşletme kaynaklarını bir kanaldan beslerken, genel bütçeye hazine payı aktarmak suretiyle diğer kanaldan boşaltan bir sisteme dönüştüğü değerlendirilmektedir.

Mali veriler değerlendirildiğinde, Döner Sermaye İşletmesinin, kendi gelirleri ile giderlerini finanse edemediği, genel bütçeden ödenek aldığı halde her yıl zarar ettiği ve mali yapısının sürdürülebilir olmadığı anlaşılmaktadır. 2014 yılında genel bütçeden yapılan 400.992 TL'lik hazine yardımı çıkarıldığında, İşletmenin toplam zararı 522.736 TL'ye yükselmektedir. Genel bütçeden yardım alan İşletmenin, zarar etmesine rağmen gayrisafi hasılatının %15'ini genel bütçeye hazine payı olarak ödemesi, önemli bir maliyet kalemi olarak işletmenin yıl sonu zararlarının daha da artmasına neden olmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle,

İşletmenin döner sermaye yapısına uygun olarak gelirleri ile giderlerini karşılayabilecek bir yapıya kavuşturulması, buna yönelik olarak fiyat ve hizmet politikasının gözden geçirilmesi;

Mali yardım almadan döner sermaye işletmesi olarak faaliyetlerine devam edememesi durumunda statüsünün yeniden belirlenmesi;

Ayrıca, 6004 sayılı Kanunda öngörülen İşletmenin yönetimi, faaliyet alanları, işleyişi, sermaye kaynakları, idari ve mali işlemleri ile gelirlerine ilişkin usul ve esaslara ilişkin yönetmeliğin çıkarılmasının İşletmenin yasal çerçevesinin net bir şekilde çizilmesi için gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

Kamu idaresi cevabında: Ankara Palasın taşıdığı manevi değerın yan ısıra, tarihi ve mimari özellikleri itibarıyla ülkemizin tanıtımını açısından bugüne kadar önemli bir değer olarak hizmet verdiği, özellikleri itibarıyla bir prestij yapı konumundaki Ankara Palasın günümüzde ülkemiz tarafından düzenlenen pek çok uluslararası toplantı ve zirveye, yabancı ülke heyetlerinin ağırlanmasına ve resmi çalışma yemeklerine ev sahipliği yaptığı,

Devletimiz ve Bakanlık için önemli bir işlevi yerine getiren Ankara Palasın sürdürülebilir bir mali yapıya kavuşturulmasının, söz konusu hizmetlerde aksama

yaşanmaması açısından zaruret taşıdığı, İşletme'nin gelir olarak elde ettiği maddi değerlerin yaklaşık %40'lık gibi büyük bir bölümünün Hazine kesintisi ve diğer vergiler sebebiyle Hazine'ye iade edildiği, anılan kesintiler sebebiyle, Ankara Palasın piyasadaki rekabet imkanını koruyamadığı, personel maaşları, emeklilik tazminatları ve cari giderlerden sonra bilançosunun aktif ve pasif değerlerinin ya başabaş geldiği ya da bütçesinin açık verdiği, Döner Sermaye İşletmesi olması sebebiyle Bakanlık bütçesinden de herhangi bir maddi destek sağlanamadığı, öte yandan, her yıl ilave Hazine yardımı sağlansa da, son derece mütevazı boyutlardaki bu katkının Ankara Palasın mali dengesini sürdürmesine yetmediği, sayılan gerekçeler sebebiyle, Ankara Palasın kendisiyle aynı hizmeti veren diğer özel ve resmi işletmelerle rekabet edemediği, bu hususun ise mali açıdan bir kısır döngü oluşturduğu,

Söz konusu olumsuz tablonun giderilmesi amacıyla, yeni bir yönetmelik taslağı çalışmasının başlatıldığı, söz konusu yönetmelik taslağı ile Ankara Palas'ın sürdürülebilir bir mali yapıya kavuşturulması, cari giderlerin mümkün olduğunca aşağı çekilmesi ve gelir getirici yeni faaliyet alanlarının yaratılmasının hedeflendiği, öte yandan Hazine ve vergi kesintilerinin azaltılması yönünde ilgili makamlar nezdinde girişimde bulunulduğu, bu hususta henüz olumlu yanıt alınmadığı ifade edilmiştir.

Sonuç olarak: Konu ile ilgili bulgu ve önerilerimizde İşletme ile mutabık olduğu değerlendirilmektedir.

Bakanlık tarafından işletmeye yapılan sermaye aktarımlarının mevzuata uygun olmadığı, işletmenin yasal çerçevesinin netleştirilmesi için 6004 sayılı Kanunda öngörülen Yönetmeliğin çıkarılmasının gerekli olduğu bulgumuzda belirtilmiştir. Diğer taraftan, İşletmenin maddi açıdan yetersiz kaldığı durumlarda Bakanlıktan nakdi yardım sağlamasına yönelik olarak çıkarılacak Yönetmeliğe konulacak hükümler, işletmeye yapılan maddi yardımlara yasal bir zemin oluştursa da sürdürülebilir bir mali yapı ve döner sermaye yapısına uygun bir anlayış için yeterli değildir. Bulgumuzda da belirtildiği gibi, işletmenin döner sermaye yapısına uygun olarak gelirleri ile giderlerinin karşılayabilecek, sürdürülebilir bir mali yapıya kavuşturulması için hizmet ve fiyat politikasının gözden geçirilmesinin, mali yardım almadan döner sermaye işletmesi olarak faaliyetlerine devam edememesi durumunda statüsünün yeniden belirlenmesinin gerekli olduğu değerlendirilmektedir. Genel bütçeden ödenek olarak giderlerini finanse etmeye çalışan İşletmenin hasılatının %15'ini Hazine payı

olarak aktarmasının yarattığı mali aksaklıkların önüne geçilmesi yönünde atılacak adımlar da çözüm için gereklidir.

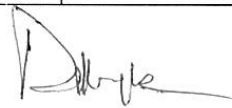
7. EKLER

Ek 1: Kamu İdaresi Mali Tabloları

DÖNER SERMAYE İŞLETMESİ GELİR TABLOSU

	2014	2013
A- BRÜT SATIŞLAR	2.273.449,62	0,00
1- Yurt İçi Satışlar	1.872.457,01	0,00
2- Yurt Dışı Satışlar	0,00	0,00
3- Diğer Gelirler	400.992,61	0,00
B- SATIŞ İNDİRİMLERİ (-)	0,00	0,00
1- Satıştan İadeler (-)	0,00	0,00
2- Satış İskontoları (-)	0,00	0,00
3- Diğer İndirimler (-)	0,00	0,00
C- NET SATIŞLAR	2.273.449,62	0,00
D- SATIŞLARIN MALİYETİ (-)	1.412.343,00	0,00
1- Satılan Mamüller Maliyeti (-)	0,00	0,00
2- Satılan Ticari Mallar Maliyeti (-)	0,00	0,00
3- Satılan Hizmet Maliyeti (-)	1.412.343,00	0,00
4- Diğer Satışların Maliyeti (-)	0,00	0,00
BRÜT SATIŞ KARI ve ZARARI	861.106,62	0,00
E- FAALİYET GİDERLERİ (-)	982.851,55	0,00
1- Araştırma ve Geliştirme Giderleri (-)	0	0,00
2- Pazarlama, Satış ve Dağıtım Giderleri (-)	0,00	0,00
3- Genel Yönetim Giderleri (-)	982.851,55	0,00
FAALİYET KARI VEYA ZARARI	-121.744,93	0,00
F- DİĞER FAALİYETLERDEN OLAĞAN GELİR ve KARLAR	0,00	0,00
1- Faiz Gelirleri	0,00	0,00
2- Konusu Kalmayan Karşılıklar	0,00	0,00
3- Menkul Kıymet Satış Karları	0,00	0,00
4- Kambiyo Karları	0,00	0,00
5- Reeskont Faiz Gelirleri	0,00	0,00
6- Diğer Olağan Gelir ve Karlar	0,00	0,00
G- DİĞER FAALİYETLERDEN OLAĞAN GİDER ve ZARARLAR (-)	0,00	0,00
1- Karşılık Giderleri (-)	0,00	0,00
2- Menkul Kıymet Satış Zararları (-)	0,00	0,00
3- Kambiyo Zararları (-)	0,00	0,00
4- Reeskont Faiz Giderleri (-)	0,00	0,00
5- Diğer Olağan Gider ve Zararlar (-)	0,00	0,00
OLAĞAN KAR VEYA ZARARLAR	-121.744,93	0,00
H- OLAĞANDIŞI GELİR ve KARLAR	0,00	0,00
1- Önceki Dönem Gelir ve Karları	0,00	0,00
2- Diğer Olağandışı Gelir ve Karlar	0,00	0,00
I- OLAĞANDIŞI GİDER ve ZARARLAR (-)	0,00	0,00
1- Çalışmayan Kısım Gider ve Zararları (-)	0,00	0,00
2- Önceki Dönem Gider ve Zararları (-)	0,00	0,00
3- Diğer Olağandışı Gider ve Zararlar (-)	0,00	0,00
DÖNEM KARI VEYA ZARARI	-121.744,93	0,00
J- DÖNEM KARI VERGİ ve DİĞER YASAL YÜKÜMLÜLÜK KARŞILIKLARI (-)	0,00	0,00
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI	-121.744,93	0,00

Harun ATSLAN
Saymanlık Müdürü

Ruhi YILMAZ
Saymanlık Müdürü

23/02/2015

NAKİT AKIM TABLOSU

	2014	2015
A- DÖNEM BAŞI NAKİT MEVCUDU		
B- DÖNEM İÇİ NAKİT GİRİŞLERİ		
1) Satışlardan Elde Edilen Nakit		
a) Net Satışlar		54.672,00
b) Ticari Alacaklardaki Azalışlar		
c) Ticari Alacaklardaki Artışlar		-73.174,00
2) Diğer Faaliyetlerden Olağan Gelir ve Karlardan Dolayı Sağlanan Nakit		0,00
3) Olağandışı Gelir ve Karlardan Sağlanan Nakit		0,00
4) Kısa Vadeli Yabancı Kaynaklardaki Artışlardan Sağlanan Nakit (Alımlarla ilgili Olmayan)		17.612,00
5) Uzun Vadeli Yabancı Kaynaklardaki Artışlardan Sağlanan Nakit (Alımlarla ilgili Olmayan)		0,00
6) Sermaye Artışlarından Sağlanan Nakit		842.055,00
7) Diğer Nakit Girişleri		
C- DÖNEM İÇİ NAKİT ÇIKIŞLARI		
1) Maliyetlerden Kaynaklanan Nakit Çıkışları		
a) Satışların Maliyeti		0,00
b) Stoklardaki Artışlar		
c) Ticari Borçlardaki (Alımlardan Kaynaklanan) Azalışlar		
d) Ticari Borçlardaki (Alımlardan Kaynaklanan) Artışlar		165.842,00
e) Amortisman ve Nakit Çıkışı Gerektirmeyen Giderler		
f) Stoklardaki Azalışlar		
2) Faaliyet Giderlerine İlişkin Nakit Çıkışları Olağandışı Faaliyetlerle İlgili Kullanımlar		
a) Araştırma ve Geliştirme Giderleri		-423,00
b) Pazarlama, Satış ve Dağıtım Giderleri		0,00
c) Genel Yönetim Giderleri		0,00
d) Amortisman ve Nakit Çıkışı Gerektirmeyen Diğer Giderler		
3) Diğer Faaliyetlerden Olağan Gider Zararlara İlişkin Nakit Çıkışları		
a) Diğer Faaliyetlerle İlgili Olağan Gider ve Zararlar		0,00
b) Amortisman ve Nakit Çıkışı Gerektirmeyen Diğer Gider ve Zararlar		
4) Finansman Giderlerinden Dolayı Nakit Çıkışları		
5) Olağandışı Gider ve Zararlardan Dolayı Nakit Çıkışı		
a) Olağandışı Gider ve Zararlar		0,00
b) Amortisman ve Nakit Çıkışı Gerektirmeyen Diğer Gider ve Zararlar		
Duran Varlık Yatırımlarına İlişkin Nakit Çıkışları		-32.115,00
7) Kısa Vadeli Yabancı Kaynak Ödemeleri (Alımlarla ilgili Olmayan)		
8) Uzun Vadeli Yabancı Kaynak Ödemeleri (Alımlarla ilgili Olmayan)		
9) Ödenen Vergi ve Benzerleri		
10) Diğer Nakit Çıkışları		
D- DÖNEM SONU NAKİT MEVCUDU (A+B-C)		-7.759,00
E- NAKİT ARTIŞ VEYA AZALIŞI (B-C)		

Harun APULAN
İmza Müdürü
Ankara Palas Müdürü

Rubi YILMAZ
Saymanlık Müdürü

İzleme Kodu : 11010601

İzleme Ad : Devlet Konukevleri

DÖNER SERMAYE İŞLETMESİ BİLANÇOSU

2013

Aktif	Pasif
1 DÖNEN VARLIKLAR	278.427,24
10 HAZIR DEĞERLER	180.527,77
100 KASA HESABI	180.527,77
102 BANKALAR HESABI	10.000,00
12 TİCARİ ALACAKLAR	10.000,00
120 ALIĞILAR HESABI	87.899,47
13 DİĞER ALACAKLAR	16.694,98
135 PERSONELDEN ALACAKLAR HESABI	16.316,15
15 STOKLAR	54.888,34
150 İLK MADDE VE MALZEME HESABI	-29.603,49
18 GELECEK AYLARA AİT GİDERLER VE GELİR TAHAKKUKLARI	842.055,49
180 GELECEK AYLARA AİT GİDERLER HESABI	842.055,49
19 DİĞER DÖNEN VARLIKLAR	-749.914,05
193 PEŞİN ÖDENEN VERGİ VE FONLAR HESABI	-749.914,05
2 DURAN VARLIKLAR	-121.744,93
22 TİCARİ ALACAKLAR	-121.744,93
226 VERİLEN DEPOZİTO VE TEMİNATLAR HESABI	248.823,75
25 MADDİ DURAN VARLIKLAR	
253 TESIS, MAKİNE VE CİHAZLAR HESABI	
255 DEMİRBAŞLAR HESABI	
257 BİRİKİMİŞ AMORTİSMANLAR HESABI (-)	
Toplam :	248.823,75

Harun ARSLAN
İMAD - Başkaletip
Ankara Palas Müdürü

Ruhi YILMAZ
Saymanlık Müdürü

23/01/2015

T.C. SAYIŞTAY BAŞKANLIĞI
06520 Balgat / ANKARA
Tel: 0 312 295 30 00; Faks: 0 312 295 48 00
e-posta: sayistay@sayistay.gov.tr
<http://www.sayistay.gov.tr>